

BLASFEMISKE NAVN

Takk, broder Neville. Dette er nesten en—en overraskelse for meg. Jeg skulle egentlig ikke være her i dag. Men i kveld er det nattverdskveld, og jeg—og jeg tenkte jeg ville stikke nedom denne formiddagen. Og jeg ringte broder Neville og han sa: “Vel, nå, hvis du kommer ned”, sa: “Hvorfor ikke tale for oss en liten stund?”

² Og jeg tenkte, vel, hvis jeg kom ned og det var mulig, ville jeg ikke preke, men ville gjerne bare snakke til menigheten en liten stund om saker som, dere vet, som jeg tror ville styrke menigheten.

³ Vi har nettopp kommet hjem fra vår—fra vår høstjakttur, brødrene og jeg, her, og vi hadde en fantastisk tid. Vi—vi er veldig takknemlige, alle sammen er fylt opp, og—og fikk det vi jaktet på. Og—og pastoren vår og jeg vet at hjortekjøtt er veldig, veldig godt. Og så fikk vi noen fine hjortedyr. Og jeg fikk en bjørn og to hjortedyr. Og vi kom tilbake.

⁴ Og dette skulle egentlig være tiden da jeg skulle tale over de syv siste Segl. Og de fikk ikke menighetslokalet klart. Og det er noen forhindringer som forårsaket det. For jeg tror byen gjør det vanskelig for oss, på grunn av manglende parkeringsplasser for mengden av mennesker som vi. . . som menighetslokalet har plass til.

⁵ Vi ønsker å få satt opp et nytt menighetslokale her, og vi har allerede fått inn en stor del av pengene, og—og for å lage et—et større menighetslokale. Men da vi hadde disse møtene, vel, dere forstår hva det er. Det er slik en sørgelig ting. Menneskene står langs veggene ute i regnet, og—og—og det er rett og slett forferdelig. Og kritikk kommer til og med fra vennene mine. Sa: “Broder Branham, ser ut som de. . .” Doktorvenn av meg sa: “Ser ut som du kunne trenge litt plass”. Sa: “Jeg synes synd på dem når de går forbi”.

⁶ En sykepleier som bor ved siden av meg sa: “Ja, jeg kom forbi der en morgen klokken fem. Du skulle være der. . .” Og sa: “Folket samlet seg allerede rundt menighetslokalet der nede klokken fem på morgenen. Du skulle være der klokken halv ti”. Så, ser dere, og det gjør det vanskelig.

⁷ Og vi ønsker et menighetslokale som har litt plass, der alle kan sette seg ned. Og vi tror vi lever i de siste dager, tror det. Der hvor. . . Vi skulle undervise Menigheten om—om—om disse tingene som tar form, tingene som har blitt profetert, noen av dem for tusener av år. Og i minst tjuufem til tretti år, rett fra denne menigheten har det blitt profetert, ville finne sted. Og

nå skjer det rett foran øynene våre. Så vi burde gjenoppta disse tingene, men vi har ikke nok plass. Så denne formiddagen . . .

⁸ Jeg fikk tatt noen telefoner og slikt i går, og jeg må ta noen flere denne ettermiddagen og så videre. Og så hadde jeg noen mennesker som ønsket å komme inn, en flott ung kar som nettopp har hatt nervesammenbrudd, en forkynnerbroder på feltet. Og flere lignende tilfeller, og en broder fra Norge. Og—og vi hadde de små samtalene bak på bakrommet. Og jeg sa: “Vel, nå går vi bare ut”.

⁹ Og broder Neville sa: “Vel, vi kommer ut og sier noen få ord for å styrke Menigheten litt”. Det før- . . .

¹⁰ En av de første tingene som jeg ønsker å si. Jeg skrev ned noen ting her på papir som jeg ønsket å si når jeg kom til menigheten. En ting jeg hadde skrevet her var angående bortgangen til vår elskverdige broder Taylor mens vi var borte.

¹¹ Broder Taylor har gått i denne menigheten i årevis. Alle sammen kjente ham, er jeg sikker på. Men hvis det skulle være noen fremmede her, var det den kjære, gamle herren som alltid fant en plass til deg, der du kunne sette deg. Broder Taylor, siste gang jeg så ham nå, før jeg ser ham som en ung mann, stod han der ved døren for omtrent tre eller fire søndager siden. Han sa: “Jeg ønsker å få noen bøker, broder Branham. Jeg ønsker å dele ut disse bøkene”. Så vi, han . . .

¹² Slik jeg har forstått det, hadde han diabetes og gikk inn i en koma, og ikke . . . visste ikke at han hadde diabetes. Og—og ble . . . Han døde. Han døde ikke. Han bare gikk for å være sammen med Herren Jesus.

¹³ Og han var en trofast, herlig broder som alltid tenkte på andre mennesker. Og hans glede var å prøve å finne en sitteplass til folk når de kom til menigheten. Og dere vet, kanskje, når vi passerer inn Porten, ville det ikke være fint å treffe broder Taylor der, som kunne finne et sted der vi kunne sette oss ned, på den andre siden?

¹⁴ Jeg tror til minne om broder Taylor . . . Jeg var ikke her så jeg kunne snakke med broder Neville om det i begravelsen hans, men jeg ønsker å si noen ord i min takknemlighet til enken hans. Søster Taylor er her et sted antar jeg denne formiddagen, velsigne hennes trofaste hjerte!

¹⁵ Broder Taylor, en dag sa han: “Kom opp og besøk meg. Jeg har gravd en liten dam der oppe, satt ut fisk i den, så du kan komme opp å fiske”. Tenkte alltid på noen andre. Og det var Noen som tenkte på ham, det var Kristus som gav ham frelse.

¹⁶ Jeg tror til minne nå, i denne menigheten, idet den samles som et legeme denne formiddagen, la oss stå sammen, bøyv våre hoder fremfor Gud.

17 Vår Himmelske Far, vi som mennesker denne formiddagen, og de—de som kommer til dette stedet for tilbedelse . . . Din store hånd har beveget seg iblant oss og tatt fra oss en av våre kjære brødre som vi elsker, og vet at Du elsket ham. Og Du hadde en grunn for alt dette, Herre, ellers ville det ikke ha skjedd på denne måten, vitende om at vår Bibel forteller oss at: “Alle ting tjener den til gode som elsker Gud”. Og det gjorde han.

18 Og vi ser oss omkring i verden og vi oppdager at naturen taler til oss på alle måter, at graven ikke kan holde på ham, for på jorden tjente han den hensikten som Du sendte ham hit for å gjøre. Han var en god, trofast broder.

19 Vi finner det i plantelivets liv og i solens liv som står opp om morgenen for å gi oss lys. Og midt på dagen blir den middelaldrende. Og så på kvelden forsvinner den igjen, bare for å oppstå igjen neste morgen, frisk og ny, fordi den tjente Guds hensikt.

20 Vi ser blomstene når de blomstrer og forskjønner jorden og pynter begravelserommene, og bryllupsstedene, og tjener hensikten. Åpner opp sitt hjerte og gir ut, fritt, honning til bien, og parfyme til den forbigående, skjønnhet til den søkende. Gir alt den har i en tjeneste for Gud, deretter bøyer den sitt lille hode. Men når våren kommer står den opp igjen, fordi den tjente Guds hensikt.

21 Derfor kan vi i møte med naturen og Bibelen, løftet og Den Hellige Ånd fryde oss med glede i hjertet over å vite at vår broder Taylor slik som Herren tjente Guds hensikt. Og å si at han ikke ville oppstå igjen ville være å fornekte vår Bibel, vår Gud og alle tingene som Gud har gitt oss å se på for å vite at det er en oppstandelse. Så vi ser fram til stunden da vi skal se ham igjen, når han er ung og frisk og aldri mer vil bli syk eller gammel.

22 Velsign hans kjære kone, den trofaste følgesvennen hans. Hvor vi vil savne dem, meget, Herre, idet vi så dem gå sammen ut til dammen, og satt på de små benkene der ute og fisket og snakket, og hvordan de var ekte kjæresten sammen.

23 Og nå vet vi at den store Dagen kommer, da trosheltene vil marsjere under den store triumfbuen, og Englene . . . vil fylle luften med lovsanger. Vi vil se dem igjen på det stedet.

24 Inntil da, Herre, gi oss mot. Velsign oss og hjelp oss. Vi vil savne broder Taylor stort og alle som kommer til denne menigheten, mens han stod ved døren og fant en plass til den som kom for å høre Guds Ord, for å sitte ned i hvile og ro.

25 Her om dagen da han reiste over, Herre, ba jeg om at Guds store Erkeengel stod der ved døren for å finne en plass til ham også, Herre, der han kunne sette seg ned. For det er skrevet i Bibelen: “Den barmhjertige skal finne barmhjertighet”. Inntil vi ser ham, Herre, må minnene forbli gode i våre hjerter, inntil en

dag når vi møtes igjen i det andre Landet. I Jesu Kristi Navn ber vi om det. Amen.

²⁶ Han vil bli savnet meget iblant oss og blant fremmede og så videre som kom til menigheten vår eller bygningen vår her, for å tilbe. Må hans sjel hvile i fred fremfor Gud inntil den Dag.

²⁷ En dag vil også hver enkelt av oss gå bort, en etter en, på samme måte er det med oss når vår vandring her er over. La oss nå mens vi har tid og kan, la oss forberede oss selv for den kommende stunden, for vi vet ikke når den vil komme. Vi vet ikke hvem som vil være nestemann. La oss leve slik hver dag, at hvis den skulle komme og det vil være for oss, vi vil være rede.

²⁸ Nå, jeg ønsker å komme med kunngjøringer. Nå snart muligens, kanskje, jeg har ikke snakket med tillitsmennene siden jeg kom tilbake om hvordan det går med byggingen av menighetslokalet her eller hva det neste vi må gjøre for å få i stand menighetslokalet slik at vi kan ha våre møter. Deretter vil jeg fortsette videre, unnskyld meg, med de—de Syv Segl, og deretter de Syv Skåler, og enda mange ting som vi burde gå inn i med det samme.

²⁹ Og nå neste søndag formiddag, jeg skal være der i Elizabethtown, Kentucky med broder L. G. Hoover i et—et innvielsesmøte. Og det er for å innvie et nytt tabernakel eller et tabernakel som de har kjøpt i Elizabethtown, Kentucky. Rett ned mot 62 til du kommer til Elizabethtown eller rett ned, jeg mener 31, eller ned motorveien. Rett ved avkjøringen, fører deg ned til Elizabethtown. Det er omtrent en time. Det er omtrent trettifem, førti miles ned dit. Jeg tror omtrent førti miles ned veien. . . 31 og omtrent trettifem miles eller noe den andre veien, ned ved motorveien. Det er i Mulberry Street.

³⁰ Innvielsesmøtet. Broder Hoover vil ha den vanlige søndagsskolen klokken ti. Og jeg skal tale på innvielsesmøtet fra elleve til tolv denne førstkomende søndagen, ellefte november.

³¹ På oppslagstavlen der ute er nyhetsartikler av den. Og det vil være på . . . Du kan finne veien rett derfra. Det er i Mulberry Street. Eller så setter de—de opp veibeskrivelsen på . . . Det er på oppslagstavlen der ute foran menighetslokalet.

³² Deretter på—på den—den tjueandre november skal jeg—jeg være i Shreveport, Louisiana den tjueandre, tjuetredje, tjuenfjerde, tjuenfemte og—og tjuesjette. Fem dager tror jeg i Shreveport, Louisiana i Life Tabernacle. Det er med broder Moore. De feirer sitt gulljubileum. Pinsevelsignelsen falt i Shreveport, Louisiana for femti år siden, den tjueandre i denne måneden. Femti år siden det første pinsebudskapet ble talt. Og falt, Den Hellige Ånd falt i Louisiana. Og de har en minnestund om det, og dette er gulljubileet. Og jeg skal tale på dette jubileet fem kvelder med broder Moore i Shreveport, Life Tabernacle.

³³ Har du noen venner der eller i nærheten, vel, som du ønsker å skrive til eller noe, vil vi gjerne ha dem med der. Og bare fortell dem om møtene som står for døren.

³⁴ Og Life Tabernacle, hvis noen har vært der noen gang med broder Moore, han er en fantastisk mann. Og det er en fantastisk gruppe av mennesker, disse gamle sørstatsmenneskene. Du kan ganske enkelt ikke slå dem. Og derfor, Life Tabernacle, noen rundt Shreveport kan fortelle dere hvor det er hen. Shreveport er omtrent to hundre tusen mennesker. Og det er en koselig by og en masse overnattingsmuligheter. Så . . .

³⁵ Og tabernaklet er et stort tabernakel, veldig stort tabernakel. Det har overetasje og balkonger og hovedetasje og så en etasje under det. Og det er bare massevis av plass. Og tvers overfor by-auditoriet som rommer fem tusen. Bare—bare som å krysse gaten her til byens auditoriet.

³⁶ Og pastor Jack T. Moore der—der ved Life Tabernacle i Shreveport, Louisiana. Det begynner den tjueandre. Det vil være ons- . . . torsdag til og med søndag. Torsdag, fredag, lørdag, søndag, fire dager istedenfor fem. Jeg beklager. Det er den tjueandre, tjuetredje, tjuenfjerde og tjuenfemte. Jeg tror det er slik det er i—i november.

³⁷ Og deretter vil vi finne ut angående hva vi har gjort med menighetslokalet her, å finne ut hvor langt menigheten har kommet med å få i stand bygningen sin. Entreprenørene har fortalt oss at de kan sette nok menn på det, så at de i løpet av ti dager nesten kan få det slik at vi kan bruke det, ser dere, ganske raskt. Og de venter kun på at bykontoret skal underskrive. Dere vet, og vi må ha så mye parkeringsplass og så mye av *dette*. Og, åh, du store, det er en stor papirmølle en må igjennom for å begynne å bygge noe. Men jeg vil gjerne komme til menigheten før jeg går til misjonsfeltet igjen.

³⁸ Nå har jeg et kall til Tanganyika, Uganda og gjennom der. Joseph har satt opp at møtene skal begynne i februar.

³⁹ Og i går da jeg kom inn, var det noen brødre og søster Thoms og dem fra utlandet som hadde kommet inn. Og hadde . . . Jeg fant en beskjed liggende ved døren min eller—eller en invitasjoen fra en—en forening nede i Sør-Afrika. Så jeg skriver inn til dem for å finne ut nøyaktig hva som kan gjøres. Kanskje, mens jeg er så langt, kan jeg dra videre nedover i Sør-Afrika kanskje i den siste delen av februar og mars, rundt den tiden.

⁴⁰ Og vi håper å få satt opp menighetslokalet, slik at jeg kan rekke disse Menighetstidene, før—før vinteren setter inn, hvis mulig. Hvis jeg ikke gjør det, eller når jeg har kommet tilbake derfra, om Herren Jesus drøyer.

⁴¹ Jeg hørte i går og jeg merket meg, tror det var i forgårs, på et lydbånd. Jeg trodde jeg hørte det spille her ute i formiddag. En liten sørstatsbroder hadde . . . Moren hans hadde kommet til

møtet. Hun hadde en ondartet svulst på brystet sitt, og hun var overskygget av døden. Og Den Hellige Ånd, i en av de nylige møtene, i Southern Pines, tror jeg det var eller et eller annet sted, sa til henne, fortalte henne om den ondartede svulsten, og hvem hun var, og hvor hun kom fra. Og sa hun hadde en sønn som var en frafallen, og han skulle komme i en ulykke, og bli tiltalt for uaktsomt drap. Og en hel masse ting på den måten. Og denne karen. . .

⁴² Alt sammen skjedde nøyaktig slik. Og hennes ondartede kreft, eller ondartede svulst rettere sagt forsvant fra henne. Som er, ondartet svulst er en kreft vet dere. Så da forlot den—den henne. Og sønnen ble siktet for uaktsomt drap, og alt nøyaktig slik Den Hellige Ånd sa det. Og han ble ledet til Kristus, tilbake igjen. Og han lagde et lydbånd av det, og jeg—jeg hørte det spilte. Satte dere pris på den lille sørstatspraten? [Forsamlingen sier: “Amen”.—Red.] Sa: “Her nede i Nord-Carolin’er”, sa han. Åh, jeg bare elsker det, disse gamle sørstatsmenneskene. Og han hadde. . . Herren bare velsignet ham videre. Han sa: “Jeg vet du sier du ikke forkynner lære, broder Branham, bare til forsamlingen din”. Sa: “Vi er en del av forsamlingen din”. Så det var riktig vennlig av ham å si det.

⁴³ Og nå er det et bilde tror jeg, kanskje det er på oppslagstavlen denne formiddagen. Hvis det ikke er det, vil Billy sette det der. Mange ganger har det blitt sagt, da jeg i begynnelsen begynte å tale, at de sa: “Du bare innbiller deg, broder Branham, at du ser det Lyset, det Lyset”. Det er sannsynligvis, knapt. . .

⁴⁴ Det er kanskje noen igjen her, av de gamle i tralten som husker tilbake, før bildene noen gang ble tatt av Den. Er det noen her som husker at jeg sa det for lenge siden? Se. Bare omtrent fire eller fem hender. Søster Spencer her, og broder og søster Slaughter, og—og en broder *her*, og en broder *der*. Det er bare omtrent fem eller seks igjen av de gamle i tralten.

⁴⁵ Vel, nå, etter en stund fanget det mekaniske øyet til kameraet inn bildet. Deretter gikk det til Washington, DC og gikk gjennom kontrollørene og kom tilbake: “Ikke noen dobbel eksponering eller noe”. Sa: “Lyset traff linsen”. Det er George J. Lacy. Dere har navnet hans underskrevet. Skjønner?

⁴⁶ Vel, så, mange ganger hører du, ser ut og sier: “Det er en mørk skygge over *denne* personen. Den er overskygget av døden”. Hvor mange har hørt meg si det? [Forsamlingen sier: “Amen”.—Red.] Mange ganger, ser dere, mange ganger. Vel, kameraet kom tilfeldigvis til å fange det inn. Og derfor har vi det her.

⁴⁷ Damen som kom til en søster og hadde fortalt henne i møtet i—i Carolina, der vi hadde et slikt fantastisk møte i Southern Pines. Og der var damen døende med kreft på begge bryster. Og legen hadde gitt henne opp for å dø. Og damen bare bøyde seg

ned og tok bildet sitt, akkurat idet jeg fortalte henne hvem hun var, og hvor hun kom fra. Og jeg sa: “Det er en mørk skygge over deg. Du er overskygget av døden”. Og damen bare knipser bildet av dette. Og der er det på det mekaniske øyet til kameraet, viser dødens skygge.

⁴⁸ Hvis noen av dere har sett *De ti bud*, og så dødsengelen, hvordan den feide inn, den mørke, truende skyggen, den er på dette bildet. Og jeg tror det er på oppslagstavlen nå. Hvis det ikke er det, Billy kan høre meg, ja, få ham til å sette det opp på oppslagstavlen. Og den har pilen rettet mot personen. Og personen, skyggen forlot kvinnen og ble mirakuløst helbredet. Men det er som en hette, en mørk røyk som ligger som en hette over damen, og henger over kreften på den måten, kommer derfra. Selvfølgelig, det er skyggen der døden strømmer inn også fra kreften.

⁴⁹ Vel, uansett hvor mye du prøver å fortelle folk Sannheten, vil det være noen som mistenker at Det ikke er Sannheten. Og hvis du alltid forteller Sannheten, så vet du at du—du står rett.

⁵⁰ Jeg har en venn som er en—en rancheier, helt vest i landet. Og—og naturforvaltningen betalte omtrent fire tusen dollar for en snøscooter, som skulle telle elgstammen som var blitt igjen borte ved Troublesome Valley. Herr Jeverez som sitter her i menigheten, jeg ledet ham til Kristus, en total vantro. Og dere har hørt meg fortelle historien da vi red sammen. Og han trodde ikke på noe annet enn Darwins etikk. “Og den Babyen, jomfrufødt, var tøv.” Og vi slo leir den andre kvelden rett hvor han tok imot Kristus.

⁵¹ Og så fortalte denne mannen dem. Han sa: “Nå, dere trenger ikke kjøpe den bilen, den snøscooteren”. Sa: “Jeg skal si dere nøyaktig hvor mange hjortedyr som er der oppe”. Sa: “Det er nitten”. Sa: “Det var tjue- . . . Det var var tjuéen, og jeg drepte to av dem”. Og han snakket med viltvokteren. Skulle ikke ha drept mer enn en. Derfor sa han: “Det var tjuéen, og jeg drepte to av dem. Blir nitten igjen”.

Og han sa: “Ja, Jeff, jeg vet du drepte to av dem”.

Han sa: “Jeg gjorde det”.

⁵² Vel, de tok snøscooteren, dro opp dit, det var nitten hjortedyr. Han sa: “Billy, bare fortell en mann sannheten, han vil ikke tro den”.

⁵³ Så det er omtrent slik det er. Du kan fortelle folk Sannheten, og likevel vil de . . . Det har vært så mye misforståelser og—og lyving om ting at de ikke tror at du forteller Sannheten når du forteller dem Sannheten. Ser dere?

⁵⁴ Men vi er så takknemlige for at vi har en Himmelsk Far Som stadfester den Sannheten med en stadfestelse. Det er sant. Så da hvis dette blir min siste dag på jorden, det . . . har til og med

vitenskapelige undersøkelser og bevis stadfestet at jeg har fortalt Sannheten om disse tingene. Det er riktig. Det er Sannheten. Så det vil sannsynligvis være på oppslagstavlen. Billy, er du i rommet der? Har du det i hånden din, bildet? Og hvis du har det, vel, ta det med ut hit, så kan du sette det opp her så vil de sannsynligvis se det. Vel, jeg vet ikke. Det vil være et lys på— på tavlen.

⁵⁵ Og her er—her er bildet rett her. Jeg antar at dere ikke kan se det. Men rett *her* kan du se den hettelignende dødsskyggen over kvinnens hode. Og her er omtalen av det, bak *her*, hvor damen tok bildet, og for å se om det faktisk viste det. Og der er det på— på det. Det er en hettelignende skygge av døden.

⁵⁶ [Broder Branham snakker til broder Neville—Red.] Ser dere kvinnen, hun rett der?

Du har sett det, antar jeg, broder Neville, har du ikke? [Broder Neville sier: “Ja”.—Red.] Hm-hmh.

⁵⁷ Så, Billy vil sannsynligvis sette det på oppslagstavlen, hvis du vil, Billy. Kom, få tak i det og ta det til forsiden og sett det opp på tavlen, slik at alle kan se det når de går ut. Han eller Doc, en av dem. Nå tenkte jeg, kanskje, det kunne vises tydelig nok til at dere kunne se det, men det er for mørkt for den typen bilde. Men han setter det opp der, slik at dere kan se det, når de går ut.

Nå, husk alle kunngjøringene.

⁵⁸ Og nå, denne formiddagen tenkte jeg at vi ville tale litt om noe som kanskje oppmuntrer menigheten, noe som ville gi dere mer.

⁵⁹ [Broder Doc Branham sier til broder Branham: “Vil du ha den lyskasteren?”—Red.] Hva sa du? [“Vil du ha den lyskasteren på det?”] Ja, Doc, vær så snill. Det kan være bra.

⁶⁰ Jeg ønsker å bruke dette her. Jeg hadde... Noen av dem kunne ikke sette det på sist uke, så vi tenkte at det kanskje ville formidle litt mer i dag. Jeg ønsket å snakke om det fordi det hadde å gjøre med en—en drøm en søster hadde.

⁶¹ Jeg lurer på om søster Shepherd er i menigheten denne formiddagen. Jeg møtte henne her om kvelden. Og første gang jeg hadde sett kvinnen, faktisk, jeg visste ikke engang hvem hun var. Er hun? Jeg antar at hun ikke er det. Jo. Har du noe imot, ville det være upassende hvis jeg refererte til den drømmen, søster Shepherd? Du har ikke noe imot det, har du? Ja vel. Det er helt i orden.

Og før vi nærmer oss det, la oss bøye våre hoder nå igjen.

⁶² Nådige Himmelske Far, vi gir Deg lov og pris for all Din godhet og nåde. Og nå, ro oss ned, Herre, slik at vi kan studere det levende Guds Ord når Det kommer til oss gjennom visjon og blir stadfestet ved Den Hellige Ånd, støttet opp av Bibelen. Derfor ber vi om at Du må gi oss forståelse, slik at vi kan vite

hva vi skal gjøre i disse siste dager idet vi ser de onde maktene befestet seg rundt oss nå. Slaget, det siste slaget er i ferd med å bli utkjempet. Hjelp oss, Herre. Som ekte krigere, sterke, la oss holde Troens skjold oppe med Guds Ord, Sverdet og gå fremad. I Jesu Navn. Amen.

⁶³ Nå, tenker på å bevege seg framover, et slag, som et—et slag som har fylket seg, klar for å gå til aksjon, et—et virkelig slag for å kjempe troens strid.

⁶⁴ Søster Shepherd her og broder Shepherd, som er veldig kjære venner av oss og som kommer til dette tabernaklet. Og de er Guds kjære barn. Og—og denne søster Shepherd, da jeg plukket opp posten min, den typen som Billy kan besvare, sier noen bare: “Send meg så mange bønneduker”. Og jeg ber over dem. Han bare svarer tilbake på dem. Men når det er et personlig brev, må jeg svare på det selv, skjønner. Derfor plukket jeg opp den personlige posten min og jeg tok den med meg hjem. Og jeg leste der, det stod: “Fra søster Shepherd”. Og det var en drøm som hun hadde hatt, for—for noen måneder siden. Og hun klarte ikke helt å forstå den før to eller tre søndager siden, da jeg underviste om disse—disse *Syv Menighetstider* og—og de—de syv frukter, Andre Peter, hvordan det trengs, Andre Peter 1, “For å legge til vår tro”. Skjønner?

⁶⁵ Først, grunnlaget er Tro. Nummer to, legg til din tro, dyd, til din dyd kunnskap, fra kunnskapen, avhold, fra avholdenheten, utholdenhet, fra utholdenheten, gudsfrykt, og fra gudsfrykten, broderkjærligheten, fra broderomsorgen og til kjærligheten som er toppstenen. Syv av de tingene. Syv mengighetstider, ser dere, og syv stjerner til menighetstidene, og alt sammen blir smeltet sammen ved Den Hellige Ånd.

⁶⁶ Nå, det er hva som behøves for å bli en Kristi tjener. Kristus bygger Sin Menighet i syv menighetstider; Sin Brud, en Person, kvinne, Menighet. Syv menighetstider utgjør og danner Bruden. Noen fra *denne* tidsalderen, og noen fra *den* tidsalderen, og noen fra *den* tidsalderen, og alle sammen, og former det som en pyramide.

⁶⁷ Slik som Enok, som bygde pyramidene, som vi tror. Og toppstenen ble aldri satt på toppen av dem, fordi toppstenen ble forkastet. Og vi har undervist nå, ikke som en Lære, men for å kunne forstå, bare for menigheten her. At disse . . .

⁶⁸ Gud blir fullkommengjort i tre. Han blir fullkommengjort i “Fader, Sønn, Hellig Ånd”, tre tjenester av én Gud. Han blir fullkommengjort i “rettferdiggjørelse, helliggjørelse, dåpen i Den Hellige Ånd”, blir fullkomne, nådesgjerninger. Han blir fullkommengjort i tre kommer. Første gang, for å gjenløse Sin Brud. Andre gang for å ta imot Sin Brud. Tredje gang i Tusenårsriket med Sin Brud. Og alt blir fullkommengjort i

treere. Og syv er Guds nummer for tilbedelse. Gud blir tilbedt i syv, fullendt, nå fullkommengjort og fullendt.

⁶⁹ Og det rare var, ikke for å ta dette inn, men bare for å vise dere, det siste hjortedyret jeg fikk hadde fem takker på den ene siden og tre på den andre; ser dere, nåde og fullkommenhet.

⁷⁰ Legg nå merke til dette, at Kristus. Gud skrev tre Bibler. Den første Bibelen var på himmelen, kalt dyrekretsen. Nå, hvis du ikke kjenner til Jobs Bok, bare glem det, for, fordi Job er den som forklarer det, hvordan han kikket opp og han ga navn til de tingene på himmelen.

⁷¹ Og legg merke til i dyrekretsen, hva begynte den med? Det første i dyrekretsen er jomfruen. Det siste i dyrekretsen er Leo løven. Kristi første komme, ved jomfruen. Det andre Kommet, Leo løven, Løven av Judas stamme.

⁷² Så fullførte Enok pyramidene på sin tid eller tilbake på den tiden. Og det ville. . . Selvfølgelig, vi har ikke tid til å gi det en bakgrunn og vise hvordan den pyramiden ble satt opp ved kammerne og så videre. Det vitner direkte om endetiden nå. De er i kongens kammer nå, ut fra beregningene. Men toppstenen ble aldri satt på pyramiden. Og den står fullkomment, arkitektonisk, eller—eller steinarbeidsmessig. At, selv et. . . det lille tynne barbérbladet. . . De vet ikke engang hvordan de i det hele tatt bygde den, forstår det ikke, ikke engang et barbérblad kunne komme inn langs sidene der sementen skulle vært. Og det er ingen sement i den. Den er bare fullkomment satt sammen.

⁷³ Så det er slik det er når Kristus og Menigheten blir ett. Det er ingen sement imellom. Det er ingenting imellom, kun Gud og personen. Gud, Kristus og personen.

⁷⁴ Nå, men, toppstenen, de har aldri funnet den. Dere kjenner til Sconestenen de har i England, for å innsette kongene, eller for—for å krone dem og så videre. Men toppstenen. . .

⁷⁵ Legg merke til på den amerikanske dollarseddelen. Du vil se om. . . på den amerikanske dollarseddelen, på den ene siden, den venstre siden. Er det amerikanske seglet, en ørn med. . . av spyd i hånden sin, på den andre siden, dette kalles seglet til “De forente stater”. Men på neste side er pyramiden, og over den er et stort øye, og under her står det: “Det store seglet”. Hvorfor ville det være “Det store seglet” i denne nasjonen, selv over seglet for nasjonen vår? Skjønner?

⁷⁶ Uansett hva enn du gjør, får Gud det til å vitne like fullt. Skjønner? Han får synderen til å vitne om det. Han får nasjonen til å vitne om det. Alt må vitne om Ham. Enten du—du vil tro Det eller ikke er Det rett der.

⁷⁷ Nå, legg merke til, det er et øye på den, Guds øye. Og fordi toppstenen ikke ble plassert, Toppseglet, fordi Den ble forkastet,

som var Guds Sønn, Hjørnesteinen på bygningen, Toppseglet på pyramiden og alt dette. Nå—nå, jeg er . . . jeg liker ikke å . . .

⁷⁸ Noen ganger tar de disse tingene opp på lydbånd, og det kommer ut blant brødre i menigheter, i andre menigheter. Og når de gjør det, så får brødrene noen ganger et feil inntrykk, at jeg sier noe om brødre. Men det gjør jeg ikke. Jeg . . . Hvis dere bare kunne lytte og forstå, ser dere, jeg taler ikke imot noen broder. Fordi, det passer seg ikke for brødre å tale imot hverandre. Vi skulle tale for hverandre, ikke imot hverandre.

⁷⁹ Men når jeg noen ganger taler om bestemte organisasjoner som presbyterianere, metodister eller lignende, sier de: “Ser dere, han er imot det”. Jeg er ikke imot broderen der inne eller søsteren der inne. Systemet som skiller broderskapet er det jeg taler imot. Guds barn er én familie, og ikke—og ikke forskjellige grupper.

⁸⁰ Og noen av dem sier: “Jeg vil ikke ha noe med det å gjøre fordi det er presbyterianere. Og jeg er metodist”. Skjønner? Nå, det er ikke saken. Skjønner? Det er systemet til den organisasjonen som splitter broderskapet. Skjønner?

⁸¹ Nå, som, slik jeg har sagt, hvis du kjørte nedover elven i en gammel, falleferdig båt, og skulle prøve å kjøre nedover fossestryket, og jeg vet at det ikke kommer til å gå, vel, da, skriker og skjeller jeg ikke ut deg. Jeg prøver å få deg ut av den båten. Skjønner? Fordi, det er båten som kommer til å gå i stykker, og—og—og du vil bli værende igjen alene i vannet. Så—så det er ikke—det er ikke broderen i båten, men jeg roper på broderen for å vise ham hva som er i ferd med å skje.

⁸² Vel, alle disse systemene som mennesker har lagd ved sine prestasjoner er nødt til å gå i oppløsning. Det er alt. De må komme . . . Vi må komme til enhet, til broderskap. Det har vært mitt mål i livet å prøve å forene og ikke bryte opp en organisasjon, men la dem gi slipp på idéene sine, og være brødre til enhver gjenfødt kristen. Forstår dere? Det, det er tanken. Det er der jeg har stått, vel, nå, hvis brødrene ville legge merke til det. Jeg . . .

⁸³ Mange av brødrene våre, selv i våre Full Gospel rekker, de tror ikke at baptistene og metodistene, og lutheranerne og dem, har en sjanse. Men, nå, de har kanskje rett. Men jeg er ikke enig i det. Jeg tror at . . . tidsalderen her, til den Lutherske tidsalderen, i denne tidsalderen *her* som ble kalt, tror jeg, Sardes Menighetstid. Og deretter Filadelfia Menighetstid, for metodistene. Og deretter pinsen, Laodikeas Menighetstid. Jeg tror det er tidsaldere. Og Gud tok i hver av de tidsrom ut et utvalgt folk. Og det vil si, som det står i Hebreerne 11 at: “De blir ikke fullkommengjort uten oss”. Skjønner? Men nå har Menigheten kommet fra *denne*, kommer i et mindretall hele tiden, til Den kommer til pinsetidsalderen.

⁸⁴ Nå, grunnen til at jeg sier dette, er for at dere kan få en anelse om hva søsteren drømte. Og drømmen hennes kan så visst sammenlignes med det jeg har undervist.

⁸⁵ Legg merke til her nå, nå, alle disse tingene som Første Peter det 6. og 7. verset forteller deg, tilveiebrakt ved din tro, det er først. Nå, jeg sier at mennesker hevder at de har disse dydene uten engang å være født på ny. Og jeg tror jeg kom med en uhøflig bemerkning og sa: "Det er som en svarttross som prøver å sette på seg påfuglfjær, og gjøre seg selv til en påfugl". Den kan ikke gjøre det. Det må være en naturlig fjær vokst ut fra den. Innsiden av den må bringe den fjæra ut.

⁸⁶ Og alltid, og jeg har alltid blitt beskyldt for å være streng mot søstrene våre, for å ha kortklipt hår, og manikyr over hele ansiktet og slikt. Jeg har alltid blitt beskyldt for å være streng mot søstrene våre. Det—det er ikke at jeg har noe imot det. Jeg sier ikke at kvinnen ikke er en god kvinne, at hun er en gatejente eller noe. Det er ikke min holdning. Men, det er dette, når hun tar på seg så mye kunstig på utsiden, viser det at det er en masse kunstig på innsiden, ser dere, der det burde vært fylt opp med Kristus. Fordi, utsiden uttrykker alltid hva som er på innsiden. "Av deres frukter skal dere kjenne dem." Skjønner dere? Og der inne som Kristus burde være, og en omsorg for Gud, og en omsorg for andre ting istedenfor så mye kunstig pomp, og dere vet, grønne øyelokk og umenneskelig utseende og alle de greiene. Jeg er ganske enkelt ikke for det, og jeg tror ikke Bibelen er det heller, så jeg liker å være akkurat den vi er.

⁸⁷ Legg merke til nå, hvis hun ikke har noen fingernebler, og ønsker å sette på noen. Hvis hun ikke har noen tenner, og trenger noen. Ikke har en arm og du trenger en. Ikke har hår og du trenger litt, har du ikke disse tingene er det annerledes. Men når du trekker ut de virkelige gode tennene dine fordi de ikke er så skinnende som de skulle være, så har du gjort feil. Hvis du har rødt hår, og du vil ha svart, og du går ned hit og farger det svart, bare fordi, har du gjort feil. Ja, jeg mener det. Men hovedsaken . . . Det er ikke noe Skriftsted for det. Bare, å klippe håret ditt kort, det er Skriftsteder for det, ja, har mye av det, så derfor ønsker vi å sørge for at det er riktig, nå.

⁸⁸ Nå, vår søster, da hun drømte, drømte hun at hun . . . Vel, først var hun opprørt. "Hva er vitsen med å fortsette videre og prøve å streve seg gjennom livet hvis Gud krever at vi skal motta Den Hellige Ånd og vi ikke har Den?" Nå, jeg tror ikke . . .

⁸⁹ De tar kanskje dette opp på lydbånd. Men hvis de ikke gjør det . . . Hvis de gjør det, er det for menigheten alene. Skjønner? Nå, og hvis en eller annen broder skulle få tak i dette, og du hører min stemme, broder, angående dette, husk, jeg underviser bare for menigheten min. Du undersøker alltid lydbåndene, før forsamlingen din, og hvis du ikke ønsker at forsamlingen din skal

høre dem, så ikke la dem høre dem. Men jeg prøver bare å si til denne lille gruppen her, som—som broder Neville og jeg, ved Den Hellige Ånd prøver å—å våke over og å undervise dem.

⁹⁰ Nå, det er noen av disse Tingene du kanskje er fryktelig uenig i. Så hvis det er det, akkurat som jeg alltid har sagt om å spise grillet kylling: “Når du treffer beinet, så kaster du ikke kyllingen bort. Du kaster beinet bort”. Så gjør alltid det. “Spiser du kirsebærpai og du treffer på en stein, så ville du ikke kastet bort paien. Du bare kaster bort steinen”. Så gjør det samme når du hører på Dette.

⁹¹ Nå, jeg—jeg tror at—at grunnen til at det er så mye forvirring i dag, om Den Hellige Ånd, det blir ikke korrekt undervist. Jeg tror at dåpen blir undervist. . . og sier bare “dåpen”.

⁹² Men det er som du sier “bil”. Men nå har jeg flere mekanikere i denne menigheten, og jeg vet ikke en ting om det. Så hvis jeg gjør en feil, brødre, er jeg. . . Husk, jeg er ikke en mekaniker. Det må være sylindere og plugges og kontakter og ventiler og alt annet som utgjør bilen.

⁹³ Og når du snakker om dåpen i Den Hellige Ånd, så er det en masse som hører med Den. Hmh? Skjønner? Det er en masse som hører med Den. Og her er det jeg tror Gud stadfester: Den Hellige Ånd er her. Skjønner?

⁹⁴ Nå, Peter sa først: “Tro”. Nå følg det virkelig nøye nå. Vi skal undervise dette i noen få minutter. Tro, nå, er det første. Og legg til din tro, dyd, til din dyd, kunnskap, til din kunnskap, avhold, til din avholdenhet, tålmodighet, til din tålmodighet, gudsfrykt, til din gudsfrykt, brodekjærlighet, broderomsorg og deretter kjærlighet. Og alle vet at kjærlighet er Gud. “Gud er kjærlighet”. Skjønner?

⁹⁵ Nå, så da fra dette, og bringer så dette inn i de syv menighetstider. Gud bygger gjennom syv menighetstider en Brud for Kristus. Gjennom Filadelfia, Tyatira og Pergamon og Smyrna og Efesos. En menighetstid som Jesus sa: “Hvis—hvis Brudgommen kom i den første vakt eller den syvende vakt, våknet alle disse jomfruene”. De gjorde det. De våknet, jomfruene fra Efesos, Smyrna, Pergamon, Tyatira, Sardes, Filadelfia og Laodikea. La du merke til det? Det var den syvende tidsalderen da Han kom og vekket opp de sovende jomfruene. Det fører dem hele veien tilbake ned *hit*. Skjønner? Før i dette gjennom årene, tidsalderne, har Han bygget en Brud, født en Brud, avlet en Brud på jorden for Kristus. Og på samme måte som Han avlet denne Bruden, har Han avlet individer.

⁹⁶ Nå lager jeg en liten bakgrunn, slik at dere vil forstå når søsterens drøm blir fortalt.

⁹⁷ Nå, disse tingene her må definitivt være i den kristne før Den Hellige Ånd i det hele tatt forsegler dem, før dette kommer ned på toppen og danner en komplett enhet.

98 Nå, vår søsters drøm nå. Hun var bekymret for om hun hadde Den Hellige Ånd eller ikke, da hun la seg ned på sofaen der mannen hennes satt og leste i en avis. Og hun har småbarn, slik jeg har, og de lager alltid støy og slikt. Og så, i dette, falt hun i søvn i omtrent ti minutter eller femten. Og hun drømte. Og hun kunne ikke forstå det eller få alle bitene på plass, for ett år siden, omtrentlig, før dette Budskapet ble undervist. Da, mens jeg underviste Det, kom det alt sammen tilbake til henne. Og hun drømte at hun ba.

99 Hun gikk over gulvet, først, før hun drømte, og vred seg i hendene og tenkte: “Herre, har jeg Den Hellige Ånd? Kan Du stadfeste det for meg. Noen sier: ‘Fordi at—at jeg ropte’. Eller noen sa: ‘Fordi jeg talte i tunger’. Og vi tror på alt det. Men har jeg virkelig fått Den?”

100 Jeg tror på alle de tingene, de dydene, tale i tunger og roping og alle slags demonstrasjoner. Jeg tror på enhver bit av det. Men hvis det er der uten *Dette*, er det noe galt. Skjønner? Nå, ser dere, dere skjønner, du—du har et skall. Legg merke til det.

101 Og hun var bekymret for det, så hun bare la seg ned på sofaen der mannen hennes leste, og hun falt i søvn.

102 Og hun drømte at hun var oppe på et fjell. Og på dette fjellet, det beste . . . Jeg har ikke papiret foran meg, men jeg tror det var slik som dette. Hun drømte at hun så en—en steinkasse, som—som et—et rammeverk, som stod rett på toppen av dette fjellet. Og mannen hennes var rett bak henne. Og hun så en stor mann som stod der med arbeidsklær på seg, med ermene rullet opp, som øste ut det reneste vannet hun noen gang hadde sett, og tømte det ned i denne kassen, denne steinkassen som stod på toppen av fjellet. Og steinkassen kunne ikke holde på vannet. Og det strømmet ut derfra, og bare kokte opp alt søppelet og kvistene og alt sammen der inne, og kokte det ut og strømmet nedover fjellet. Og det strømmet over føttene hennes, og hun stod rett i alt sammen, men det festet seg ikke på henne.

103 Og—og så spurte hun hvorfor kassen ikke kunne holde på det og mannen sa: “Det er ikke vann. Det er Den Hellige Ånd, og” sa: “Ingenting kan holde på Den”. Og sa, så gikk han tilbake og tok en annen stor bøtte, og den var full av honning, og tømte honningen ned der, sa: “Nå vil den holde dette”. Og hun tenkte at kassen, som var en steinkasse, skulle sprekke og søle ut honningen, men den gjorde ikke det. Det klebet seg til slutt sammen og holdt på det.

104 Hun snudde seg og gikk nedover fjellet. Gående nedover fjellet stoppet hun ved foten av fjellet og kikket tilbake. Hun så fem strømmer av dette rene, krystallklare vannet, som ikke var forurenset av de tingene det fløt igjennom, fremdeles rent og klart, strømmet raskt. Så saktet det opp. Deretter ble det

nesten visket ut, og hun lurte på om det noen gang ville nå foten av fjellet, fem strømmer. Og hun våknet opp.

105 Jeg tror det er ganske riktig, er det ikke, søster Shepherd?

106 Nå, jeg hadde ikke mer enn plukket opp brevet og åpnet det, før jeg leste det så jeg drømmen hennes.

107 Det er slik drømmer blir tydet. Nå, mange av dere har kommet til meg med drømmer, og—og sier ting til meg om drømmen. Jeg sier: “Vent et øyeblikk. Du fortalte ikke alt sammen”. Skjønner? Og går tilbake og plukker det opp. Så hvis du ikke kan fortelle hva du drømte, hvordan vet du om tydningen er rett eller ikke? Skjønner? Du er nødt til, du er nødt til å se drømmen. En visjon må vise drømmen. Og når du ser drømmen som personen drømte, og kan fortelle dem før de forteller deg, da vet du tydningen.

108 Vel, jeg tror det er i Skriften også, Daniel et sted. Var ikke det riktig? [Forsamlingen sier: “Amen”.—Red.] Sa . . . Ja. Jeg tror jeg bare kom til å tenke på det da. Skjønner?

109 Men du ser alltid drømmen, nå, dersom tydningen er riktig. En person begynner å fortelle deg en drøm, du bare stopper dem og sier: “Vent et øyeblikk. Og det var *så-og-så*. Det var *så-og-så*, pluss *så-og-så*”.

Og så sier du: “Det er helt riktig”. Skjønner?

110 En mann prøvde her om dagen å fortelle meg en drøm som han drømte. Han sa: “Vel”, han sa . . .

Jeg sa: “Nå, broder, hvorfor tok du ikke med den andre delen?”

Han sa: “Hvilken annen del?”

111 Jeg sa: “Du drømte at du kastet en stein opp i luften, og jeg skjøt på den og fikk litt av den i øyet mitt”.

112 Han sa: “Det er helt sant, broder Branham”. Og de plukket nettopp ut de siste delene av den i går. Hm-hmh.

113 Så slik er det. Skjønner? Ser dere? Hvorfor? Du forteller ikke hvordan det virkelig var, men, ser dere, Den avslører alltid hvordan det var, forteller deg drømmen din, hva du drømte. Da vet du at det er riktig.

114 Nå, her er tydningen av drømmen hennes. Hun var bekymret angående Den Hellige Ånd. Nå, ettersom hun så kassen på toppen av fjellet, var steinen. Steinkasse er *stein*, “bekjennelse”. Nå, slik Jesus sa i Skriften. Han sa, Peter sa . . . “Hvem”, sa Jesus: “Hvem sier menneskene at Jeg, Menneskesønnen er?”

“En sa at Du er ‘Elias’, og ‘Moses’ og så videre”.

Og Han sa: “Men Hvem sier dere at Jeg er?”

Han sa: “Du er Kristus, den levende Guds Sønn”.

¹¹⁵ Nå, noen mennesker sier nå, den katolske kirke sier, Den romersk katolske kirke sier at Hans bek- . . . “Hva klippen var, som Jesus sa: ‘På denne klippen vil Jeg bygge Min Menighet og helvetes porter skal ikke beseire Den’”. De sa: “Det var på Peter. Og Peter var den klippen fordi *Peter* betyr ‘liten stein’. ‘På denne lille steinen vil Jeg bygge Min Menighet.’” Og på Peter, de, apostolisk suksesjon, bygde de menigheten.

¹¹⁶ Så sier den protestantiske kirke: “Det er feil. Det var på Seg Selv at Han bygde Menigheten”.

¹¹⁷ Nå, ikke for å være uenig, men, jeg, ut fra slik jeg ser det har begge feil. Fordi, Han bygde Den ikke på Peter, heller ikke bygde Han Den på Seg Selv, men det er på Peters åpenbaring om Hvem Han var. Skjønner?

“Hvem sier menneskene, Jeg Menneskesønnen?”

“Du er Kristus, den levende Guds Sønn”.

¹¹⁸ “Salig er du, Simon, sønn av Jonas. Kjøtt og blod har ikke åpenbart dette for deg”, et eller annet seminar, ser dere: “Men Min Far som er i Himmelen har åpenbart det for deg. Du er Peter. På denne bekjennelsens klippe, på denne åpenbaringen vil Jeg bygge Min Menighet”.

¹¹⁹ Og det har vært, hver menighetstid har hatt den bekjennelsens klippe, helt opp til denne bekjennelsens klippe i Laodikea.

¹²⁰ Og, nå, du kan ikke danne en hellig kirke. Det finnes ikke noe slikt som en hellig kirke eller hellig organisasjon. Den Hellige Ånd kan bli forkynt i den, men der inne finner du gode og dårlige, frafalne, likegyldige og alt mulig annet. Så en organisasjon vil ikke holde. Du kan ikke si: “Vi har Den. Ingen av dem andre har Den”. Nei, sir. Den Hellige Ånd er utøst over individer. Det er individet.

¹²¹ Så, derfor, klippen, denne siste dagers Pinsemenighet som har mottatt Den Hellige Ånd slik de gjorde i begynnelsen. Hele veien ned gjennom tidene tok de imot Den Hellige Ånd, men ikke i den graden som de har Den nå, fordi det er en gjenopprettelse av det første. Når vi tar lysestakene, Alfa og Omega, hvordan de tente det første lyset. Det gikk høyere og høyere og ble svakere og svakere; så kom det tilbake. Skjønner? Første og siste og så videre.

¹²² Nå, men i denne menighetstiden blir Budskapet øst inn i menigheten. Men menighetslegemet selv, helt og holdent likt. . .

¹²³ Dette tabernaklet, sier vi. (Det er der hun kommer på møte.) Dette tabernaklet er ikke et Hellig Ånds tabernakel. Det finnes ikke noe slikt. Individer som kommer inn i denne menigheten er Hellig Ånds tabernakler. De er tabernakler som har Den Hellige Ånd, men ikke menigheten i legemet, en gruppe. Derfor, renner Den ut.

124 Men, hva, denne mannen som øste ut vannet, budbæreren til menigheten, øste Budskapet inn i menigheten, men hva gjorde vannet? Det kokte ut alt søppelet som var i det. Det er det Den Hellige Ånd gjør, koker det opp, nå.

125 Nå, honningen representerte broderkjærlighet, broderomsorg, som er denne tidsalderen. Jeg ble nettopp ferdig med å fortelle, ser dere, om broderkjærlighet, tidsalderen som vi lever i nå.

126 Nå, du kan si: “Hør, jeg—jeg—jeg liker så visst ikke broder Neville”. Eller: “Jeg liker så visst ikke broder Jones. Jeg liker ikke broder *Så-og-så*”, og noe i den duren. Men bare la noe skje med ham, broder, så blir hjertet ditt knust. Det tar nesten livet av deg. Skjønner? Vi kan oppnå broderkjærlighet og følelse for hverandre. Skjønner? Men å bevare det i en gruppe med mennesker . . .

127 Hvorfor bryr du deg om den broderen? Fordi du har brutt brødet med ham her ved alteret, slik dere vil i kveld. Du har fellesskap med ham. Du har håndhilst på ham. Du tilber med ham. Han er din broder. Og han kan gjøre noe i kjødet som du er uenig i, og det gjør at du holder deg liksom litt, (som du ikke burde gjøre), men unngår ham litt. Men i dypet av hjertet ditt, hvis noe skjedde med den broderen, så ville det nesten ta livet av deg eller den søsteren.

128 Jeg—jeg er en gammel mann. Jeg var ung en gang og nå er jeg gammel. Jeg har sett det ned gjennom tidene, gjøre det. Hører folk si: “Jeg vil rett og slett ikke ha noe mer med ham å gjøre”. Og skjer det noe med den mannen tar det nesten knekken på ham. Han tenker: “Å Gud, jeg lot min dyrebare broder gå uten å bli venner med ham”. Ser dere? Skjønner? Skjønner? Det er broderkjærlighet. Det ser ut som det ikke fester seg, men det fester seg. Honningen, den fester seg.

129 Nå, ettersom hun kom derfra nedover fjellet til foten av fjellet, nå, strømmet dette praktfulle vannet nedover fjellet i fem strømmer. Nå, fem er nummeret for nåde; J-e-s-u-s, t-r-o-e-n, n-å-d-e-n. Skjønner? Fem er nummeret for nåde. Fem strømmer strømmet her oppe fra karet, ned gjennom *her*.

130 Hver enkelt av disse tidsalderne hadde den bekjennelsens klippe. De hellige sover, venter, venter, venter, venter, ser dere, fram til denne tidsalderen. Men snart vil Den Hellige Ånd som ble utøst fra Kristus komme og forsegle Menigheten. Deretter vil Menigheten bli borttrykket. Det vil bli en komplett Guds enhet, en Brud for Kristus, som vil være Hodet for alle ting. Følger dere meg nå? [Forsamlingen sier: “Amen”.—Red.]

131 Nå, hun undret seg. Nå, i drømmen sin undret hun seg: “Ville denne lille strømmen . . . Ville denne lille strømmen noen gang komme til bunnen?” Skjønner? Den holdt på å tørke ut. Nå, siden

at hun selv. Nå her er hva jeg ønsker du skal komme til nå. Hun selv undret om seg selv. Hadde “hun Den Hellige Ånd”?

¹³² Nå, jeg unnlot å si dette for noen få dager siden, tenkte at menigheten ville være åndelig nok til å gripe det. Og kanskje jeg burde skru av dette lydbåndet akkurat nå, fordi jeg ønsker ikke at det skal komme ut blant brødre. Men du kunne tale i tunger, du kunne rope, du kunne danse, du kunne kaste ut djevler, gjøre hva enn du ville og fremdeles ikke ha Den Hellige Ånd.

¹³³ Kom ikke de disiplene tilbake, de jublet og ropte fordi djevlene måtte adlyde dem, og Jesus . . . rett iblant dem var Judas? [Forsamlingen sier: “Amen”.—Red.]

¹³⁴ Sa ikke Jesus: “På den dag”, da Han kom at: “Mange vil komme til Meg og si: ‘Herre, har jeg ikke kastet ut djevler og i Ditt Navn gjort mektige gjerninger?’ Og Jeg vil si: ‘Gå bort fra Meg dere som gjorde urett. Jeg kjente dere ikke’”. De tingene er ikke kjennetegn på Den Hellige Ånd.

“Ved deres frukter skal dere kjenne dem.”

¹³⁵ Nå sier du: “Broder Branham, bør vi, skulle vi tale i tunger?” Absolutt. Det er Guds gaver. Men disse Guds gaver, uten disse dydene i seg, skaper en snublestein for de vantro. Det blir ikke tatt imot av Gud.

¹³⁶ Dette må være først. Og når du har tro, dyd, kunnskap, avholdenhet, tålmodighet, gudsfrykt og broderkjærighet, så kommer Den Hellige Ånd ned og forseglar deg som en enhet, på samme måte som Han forseglar menighetstidene som en enhet. Den måten Han danner Sin Brud er den måten Han danner Sine individer. Dannet ut fra det samme materialet slik Eva ble dannet fra Adam, et ribben fra siden. Her er de tingene du må ha først. Du kan ikke kopiere dem. Du kan ikke etterligne dem. De må være Gud-sendt og Gud-født. Etterligning skaper bare forvirring.

¹³⁷ Det er som jeg sa. Kunne du forestille deg at du så en hauk sitte der med duefjær stukket inn i vingene sine, sier: “Se, jeg er en due!” Han er ikke en due. Han er en hauk, gribb. Kunne du forestille deg en svarttrost med påfuglfjær i vingene sine som sier: “Se!”? Det er noe som han stakk inn.

¹³⁸ Men det må komme fra innsiden ut, og det frembringer kristendom. Gud, ved Den Hellige Ånds kraft!

¹³⁹ Vår søster ble våt på beina da hun kom til bunnen. Alle sammen vet at søster Shepherd er barmhjertig. Huset hennes er åpent. Hun og broder, jeg bryr meg ikke om det er en uteligger, tigger, hva enn det er, de vil gi ham mat, gjøre hva de kan for å hjelpe ham videre. Åh! Gud anerkjente det, hennes grunnleggende del.

¹⁴⁰ Og her er, nå, ta tak i denne leksjonen. Her er det som er feil med—med . . . Jeg setter fokus på dette. Her er det som er feil med

Branham-tabernaklet. Ser dere, det er to ulike slags tro. Det er to ulike slags dyd, slik jeg underviste her om dagen. To ulike slags kunnskap. To ulike slags avholdenhet.

¹⁴¹ Den ene tror det er forbud, de får. Det er ikke den slags avholdenhet som Gud snakker om. Det er det ugudelige, ukontrollerbare temperamentet du har og slike ting, svarer tilbake, krangler.

¹⁴² Tålmodighet og så videre, det er en etterligning av det, en som gir seg ut for å være, en naturgitt tro, en naturgitt dyd. Det er en naturgitt avholdenhet. Alle disse tingene er naturgitt.

¹⁴³ Og den største delen av vår tro er mental tro. Ved å høre Ordet bringer det oss til en mental erkjennelse av Gud.

¹⁴⁴ Men hvis Dette kommer Ovenfra, åh, broder, hvis Det noen gang treffer *dette*, blir det en gudelig åndelig tro. Hva gjør så den troen? Den troen anerkjenner bare Ordet. Uansett hva noe annet sier, anerkjenner den bare Ordet fordi: "I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud og Ordet var Gud". Og Ordet er fremdeles Gud. "Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss." Og når Ordet Selv øses ned i vår tro blir vår mentale tro en åndelig åpenbaring.

¹⁴⁵ "Og på denne grunnvollen vil Jeg bygge Min Menighet". Skjønner? Ikke på en mental forestilling om å bli medlem av en menighet, en mental forestilling av Det; men på åpenbaringen, når disse nådens strømmer har blitt øst ned i den mentale troen som du har. Deretter på denne, en åndelig åpenbaring, "vil Jeg bygge Min Menighet og helvetes porter kan ikke få makt over Den". Skjønner? Det viser at de ville være imot Den, men det vil aldri få overtaket. Åh, for en fantastisk ting! Nå ser dere troen. Disse fem strømmene. . .

Jeg hadde en krittbit her, men jeg antar han ikke tok den med ut.

¹⁴⁶ Men de fem strømmene dere ser komme ned gjennom her, smelter *dette* sammen. Det har vært Den Hellige Ånd som har dannet Efesosmenigheten. Det var Den Hellige Ånd som fødte Smyrnamenigheten. Den Hellige Ånd som dannet Pergamonmenigheten og Tyatiramenigheten i den Mørke Tidsalder. Det er Den Hellige Ånd som har bygd Bruden, de Utvalgte som har vært trukket ut av alle organisasjonssystemene ned gjennom tidsalderne, slik som det. Det er en Utvalgt, en forutbestemt Jesu Kristi Brud, som Den Hellige Ånd har kalt ut de Utvalgte. Og det har vært Den Hellige Ånd i *denne* tidsalderen, *den* tidsalderen, *den* tidsalderen, *den*, *den*, *den*, *den*, videre opp til toppen, Den Hellige Ånd.

¹⁴⁷ Og nå som i individene blir disse dydene og slikt, som er kunnskap og avholdenhet lagt til vår tro. Så når toppstenen kommer, sementerer Den Hellige Ånd Det sammen. Der er dåpen i Den Hellige Ånd. Det er derfor det er så lite av den i dag.

148 La meg se her, jeg har noen tekster skrevet ned her. La oss se. Jeg hadde tegnet et bilde her, til drømmen hennes. Skjønner? Dere kan ikke se det derfra.

149 Nå, kommer fra Den Hellige Ånd, hva har kommet? Så vil Han gi deg overnaturlig tro, åndelig tro, det *her* i bunnen. Da vil den åndelige troen bare anerkjenne Ordet. Uansett hva noen andre sier, vil det ikke—vil det ikke fungere. Den kjenner bare Ordet. Hvis noen sier: “Miraklenes dager er over”. Den troen kjenner bare Ordet. Noen sier: “Det finnes ikke noe slikt som dåpen i Den Hellige Ånd”. Den troen kjenner bare Ordet. Det er ekte, åndelig tro, ser dere. Det er riktig. Skjønner? Den kjenner bare Ordet.

150 Så, det var nummer en. Nummer en, kommer til deg, din mentale tro rett her, kommer, Den Hellige Ånd kommer ned i din mentale tro, gjør den til en åndelig tro. Da anerkjenner den åndelige troen bare Ordet nå.

151 Og nummer to, tre. Da vil du ha åndelig, du vil ha Den Hellige Ånd, og vil forsegle alle *disse* tingene inn i deg, idet Den Hellige Ånd dekker *dette*. Fra din tro, opp til Den Hellige Ånd, forseglers deg inn med Kristus. Da blir dere Ett. Amen. (Få denne tingen bort fra meg; den er tung for armene.) Dere blir ett. Ser dere, du og Kristus lever sammen. “På den dag skal dere kjenne at Jeg er i Faderen, Faderen i Meg, Jeg i dere og dere i Meg.” Skjønner? Da er det en forseglet enhet av Herren Gud nå.

152 Og deretter blir de stadfestet og plassert. Når det finner sted, blir de stadfestede Guds sønner og døtre.

153 Husker dere over i Matteusevangeliet det 17. kapitlet, det 1. til det 5. verset, Jesus på Forklarelsens berg?

154 Dere har hørt *Hør Ham*. Prekenen som jeg nylig, her for rundt ett år siden, holdt, som ble så populær, *Hør Ham*. Plasseringen av en sønn, i Efeserne 1:5 også, “Gud har forutbestemt oss til å få barnekår”.

155 Ser dere, en familie, når en sønn blir født inn i den, da er det en sønn. Men den sønnen hadde privatlærere til å oppdra seg. Og hvis den sønnen aldri viste seg å—å bli den rette slags sønn, ble han aldri arving. Men hvis han var den rette sønnen, og en sønn som ville adlyde sin far, så ble den sønnen adoptert eller plassert i sin posisjon. Han ble arving til det faren hadde.

156 Og det var det Gud gjorde på Forklarelsens berg. Da Han tok Sin Egen Sønn, etter at Han hadde vist Seg å være den rette Sønnen, ser dere, og hadde holdt stand mot alle fristelsene, tok Han Ham opp på Forklarelsens berg og overskygget Ham.

157 Dere vet at i Det gamle testamentet tok de en sønn, kledde ham i en fin, vakker kledning, og satte ham ut foran offentligheten. Og de hadde en innsettelses-seremoni eller vi kaller det å bli adoptert. I galaterne der, tror jeg Paulus refererer

til det som å innsette sønner. Nå, men, å plassere en sønn, forkynnere vil forstå, og åndelige, Bibellesere, det å plassere denne sønnen. Med andre ord, sønnen var en sønn da han ble født.

¹⁵⁸ Det er der våre pinsevenner gjorde sitt feiltrinn. Å bli født inn i familien, ved Den Hellige Ånd, det er riktig, men deretter må vi være de rette slags barn, veiledet av den riktige Tutor. Skjønner?

¹⁵⁹ Nå, hvis en mann, tilbake i gammel tid, tenkte på sin sønn, han ønsket at han skulle bli den rette slags sønn, så fikk han tak i den beste tutor han kunne finne, den beste lærer, fordi han ønsket at sønnen hans skulle vokse opp til å bli som sin pappa. Skjønner? Derfor fikk han tak i den rette tutor.

¹⁶⁰ Nå, hvis en mann på jorden ville tenke på den beste tutor, hva med Gud, vår Far? Nå, Han tok ikke biskoper, og kardinaler og prester. Han tok Den Hellige Ånd til å bli vår Tutor. Og Den Hellige Ånd er vår Lærer. Og Han—Han er i Menigheten, og Han bringer bud til Faderen.

¹⁶¹ Og så hva med faren, hvis tutoren kom bort og sa: “Vel, Far . . .” Nå, han vil ikke få tak i en eller annen tutor som vil ha et strå i hatten, vet dere, en fjær, kaller vi det. Sier: “Åh, hvis jeg forteller faren noe om . . . Den lille gutten er en kjeltring, likevel, men hvis jeg—hvis jeg forteller faren, gir kanskje faren meg en lønnsøkning”. Det er ikke den rette slags tutor. Den rette slags tutor er ærlig, forteller sannheten.

¹⁶² Og Den Hellige Ånd forteller Sannheten når Han kommer fremfor Gud, for oss. Ja. Så Han kommer opp. Hva tror du? Han ville skamme Seg i dag for å si: “Dine døtre klipper håret alle sammen, og Du sa de ikke skulle gjøre det. Dine sønner er så organisert-sinnet at de rett og slett ikke kan se hverandre. Det er riktig. Og de tar inn *dette* istedenfor Dette, og *dette* istedenfor Det”. Hvor Han må ha skammet Seg! Men hvor gjerne den Tutor ville ha kommet og sagt: “Åh, du verden! Den sønnen er en ekte sønn. Han er akkurat som Faren”. Åh, hvor gjerne Han ville ha sagt det! Skjønner!

Da strutter Faderen av stolthet og sier: “Dette er Min sønn!”

¹⁶³ Det var nøyaktig det Gud gjorde på Foklarelsens berg. Legg merke til, der kom Moses og Elias til syne. Og Peter, helt begeistret. Det overnaturlige skjedde. Peter ble begeistret, sa: “La oss bygge tre tabernakler, en til Deg og en til Moses og en til Elias”.

¹⁶⁴ Mens han ennå snakket, fikk Gud ham til å tie. Han sa: “Dette er Min elskede Sønn som Jeg har Mitt velbehag i. Hør Ham”. Skjønner? Gud satte Seg Selv i bakgrunnen, og: “Dette er Min Sønn”.

¹⁶⁵ Moses representerte loven. Profetene representerte Hans rettferdighet. Vi kunne ikke leve ved Hans lov. Vi kunne ikke

leve ved Hans rettferdighet. Jeg ber ikke om rettferdighet. Jeg vil ha nåde, ikke rettferdighet. Jeg kan ikke holde Hans lov, og jeg kan ikke oppfylle Hans rettferdighet. Men jeg trenger Hans nåde. Og Gud sa at loven og rettferdigheten har blitt oppfylt i Ham. “Han er Min elskede Sønn. Hør Ham. Det er Ham. Det er den Ene.”

¹⁶⁶ Nå, i Det gamle testamentet når sønnen ble adoptert, eller plassert inn i familien, var navnet hans like godt på sjekken som farens hans var. Ja, sir. De hadde ikke en . . . De hadde en ring på den tiden, et—et tegn, signet. Og de . . . [Broder Branham lager en spyttelyd og slår på talerstolen—Red.] Spyttet på den, plasserte den, der var en signet. Det var akkurat som . . . Han hadde på seg farens ring, hans signet. Og det var like så godt som farens.

¹⁶⁷ Nå, da Jesus hadde vært lydig, Jesus i forhold til Gud, plasserte Gud Ham posisjonelt: “Dette er Ham”.

¹⁶⁸ Nå, når et lem blir født ved Den Hellige Ånd inn i Guds familie og har vist at han har disse dydene i seg, slik at Gud kan se dyd, kunnskap, avholdenhet, tålmodighet, broderkjærighet og gudsfrykt i ham, da forseglers Gud ham eller plasserer ham. Og, der, det er da du ser Guds sønner og døtre.

¹⁶⁹ Derfor står det i Efeserne 4,30: “Gjør ikke Guds Hellige Ånd sorg, som dere er forseglet med inntil gjenløsningens Dag”. Nå, noen av dere baptister som ønsker å gå på Evig sikkerhet, nå, hvis dere vil komme til det stadiet, vil jeg stå med dere. Det er Evig sikkerhet hvis du vil komme til det stedet.

¹⁷⁰ Men bare å si, hvem som helst sier: “Jeg har blitt medlem av baptistmenigheten. Jeg er en presbyterianer. Jeg har Evig sikkerhet”. Det er feil. Ditt eget liv beviser at du ikke har Den, inntil Dette er der.

¹⁷¹ Og Gud har adoptert deg og forseglet deg ved Den Hellige Ånd inn i Sitt Rike, da er det ingen vei ut av det. Du er Evig trygg. Tro. “Gjør ikke Guds Hellige Ånd sorg som alle dere og deres gudelige dyder er forseglet med inntil gjenløsningens Dag.”

¹⁷² Jeg tror det er en Brud som er forutbestemt. Jeg tror Gud sa Han ville ha “en Menighet uten flekk og lyte”. Jeg tror på forutbestemmelse, at Bruden er forutbestemt. Hun er nødt til å være Der. Jeg håper jeg er med Henne. At, ser dere, jeg er med Henne. Nå er det opp til meg å arbeide ut min egen frelse med Gud, inntil disse tingene er godkjent av Gud, og deretter forseglet inn i Guds Rike. Der er Den Hellige Ånd. Der er Guds ekte gjerninger. “Det er forseglet inntil gjenløsningens Dag.”

Det var drømmen hennes. Jeg synes den var vakker.

¹⁷³ Nå, derfor, når Hun gjør det, når Menigheten kommer til dette stedet, eller individet, Menigheten kommer til å være Der. La meg si det helt klart slik at dere får tak i det. Menigheten er forutbestemt til å være Der. Jeg ønsker å være med Den,

men den eneste måten jeg kan være med Den, er å være en del av Den. Hvordan blir jeg en del av Den? Ved å være i Den. Hvordan kommer jeg inn i Den? Ved en dåp, ved én Ånd. Første Korinterbrev 12: “Ved én Ånd er vi alle døpt inn i ett Legeme”. Ett Legeme, døpt inn i Det.

174 Men du kan ikke si disse små tingene, som: “Jeg talte i tunger. Jeg har Den”. Du går ut her, er sint og banner og bærer deg. Skjønner? Det er å putte påfuglfjær inn i en—inn i en kråkefugl. Skjønner? Du kan ikke gjøre det. Ditt eget liv viser at det ikke er det.

175 Men når disse tingene opererer i deg, ved Gud, da er du forseglet. Da er det ikke noe påtatt ved det. Du er bare deg selv. Det er da visjoner, fullkomne, Hellige Ånds, Guds gjerninger, alt er manifestert, fordi (hvorfor?) du og Kristus blir ett. Jeg håper det blir forstått. Du og Kristus blir ett.

176 Jeg hadde noe annet jeg hadde skrevet ned her, jeg ønsket å tenke på. Fører oss til Livets sted. Da blir du . . . har du Evig Liv.

177 Nå, jeg har det greske leksikonet her, *The Emphatic Diaglott*. Jeg studerte et ord her om dagen.

178 Nå, i Johannes 14 eller Johannes 3,16 finner vi ett sted som sier: “Har *evigvarende* Liv”. Et annet sted står det: “Har *Evig Liv*”. Men i den greske, i den greske versjonen . . . I den hebraiske står det: “Liv uten ende”. I det greske ordet, har a-i-n-i-o-a-n.

179 Nesten som “*aeon*”. *Aeon* er “et tidsrom” som ikke kan, er et antall som ikke kan telles. Det er over millioner, billioner, milliarder.

180 Men dette er *aionios* av tid, Evig Liv. Og det engelske ordet for det er Evig. Vi kjenner det som Evig, *aionios* eller “Liv uten ende”. Skjønner? Og hvis du har Liv uten ende, hvordan kan du forgå? Du har blitt en del av det Evige. Og det er bare én ting som er Evig.

181 Satan er ikke Evig. Nei. Han—han ble satan. Helvete er ikke Evig. Helvete ble skapt. Det er ikke Evig. Og disse kroppene er ikke Evige. De ble skapt.

182 Men Guds Ånd er Evig. Den hadde aldri noen begynnelse, eller Den har aldri noen ende. Og den eneste måten vi kan få Evig Liv, fra det greske ordet, *Zoe*, som betyr “Guds eget Liv”, vi har, vi blir en del av Gud når vi blir Guds sønner og døtre, og vi har *aionios* Liv. Så den delen som lever, oss, som gjenkjenner dette Ordet, fra *her* til *der*, som gjenkjenner, er *aionios* Liv, “Liv uten ende”. Det er Guds Eget Liv i oss. Amen. Puh!

183 Her om dagen, på turen, hadde jeg en diskusjon, Jehovas vitner. Nå, ikke for å ringeakte noens tro. Vi har mange som har omvendt seg som sitter her, fra Jehovas vitner. En av tillitsmennene i menigheten var Jehovas vitner, *var*, og ble frelst, ham og familien hans. Faren hans var en av overhodene; broder

Wood og dem. Alle brødrene og søstrene hans nå, nesten alle av dem har kommet inn, mottatt Den Hellige Ånd, fordi visjonene fra Gud forteller dem hva de gjorde. Og hva de . . . Skjønner? Det avgjorde saken.

¹⁸⁴ Nå, men her, Jehovas vitner i deres bok, den sier at pusten som du puster er sjelen. Nå, det kan ikke være riktig. Pusten som du puster er ikke sjel. Hvis det er, er du—er du en gang er du én slags sjel, neste gang er du noen andre, som har pustet den sjelen. Se hvor du ville ende opp. Nå, pusten er vind, og vind er det du puster gjennom dine nesebor.

¹⁸⁵ Nå, de tar Skriften der tilbake: “Og Gud åndet Pust inn i hans nesebor, og han ble en levende sjel”. Nå, ønsker jeg å spørre deg om noe. Hvis han var en mann, hva slags pust pustet han med før Gud pustet Sin Livsånde inn i ham? Skjønner? Hva slags pust? Han var et pustende, levende menneske. Vel, så, hvis det er slik, så er ethvert dyr en levende sjel fordi de puster en menneskelig sjel, og vår sjel og alt sammen. Da hadde ikke Jesus trengt å dø. Dyr offeret ville ha vært tilstrekkelig. Skjønner? Så, broder, argumentet holder ikke stand.

¹⁸⁶ Men det Gud gjorde, Han pustet det Evige Livs Pust, amen, da ble han en levende sjel, en sjel som ikke kan dø. Følg nå med nå. Vi vil komme inn i honning, helt opp til albuene. Legg merke til det. “Pustet det Evige Livs Pust inn i hans nesebor, og han ble en Evig sjel.” Fordi Gud pustet, ikke hva naturen hadde gjort, men hva Gud gjorde, pustet Livsånden inn i hans nesebor, og han ble en levende sjel.

Så sier du til meg: “Adam døde, broder Branham”.

¹⁸⁷ Men husk, før Adam døde, hadde han et lam som gjenløste ham. Halleluja! “De som Han forutkjente, har Han kalt.” Han hadde et lam til å gjenløse dem. Han var et bilde. Adam falt. Så ble lammet tilveiebrakt for Adam, fordi allerede i sine nesebor hadde han blitt den Evige Guds Pust, og han ble en levende sjel. Han var en sønn av Gud.

¹⁸⁸ Ikke hans pust, som det afrikanske ordet. Jeg vet ikke hva det greske ordet er for det akkurat nå. Men det afrikanske ordet kaller de *amoyah*, som betyr: “Vinden, en usynlig kraft”. Dyr puster amoyah. Syndere puster amoyah.

¹⁸⁹ Så hvorfor ville vi streve for Evig Liv hvis det er den Evige sjelen blåst inn i oss ved pust? Hvorfor ville vi streve for Evig Liv? Det henger ikke på greip, broder. Skjønner? Det—det—det kan ganske enkelt ikke gjøre det.

¹⁹⁰ Men, Gud, spesielt på Adam, blåste det Evige Livs Pust, og han ble en Evig person med Gud. Han hadde makt som Gud. Han var en amatør-gud. Han var jordens gud, ikke Himmelens Gud, nå. Jordens gud!

191 Og en dag vil Guds sønner igjen bli guder. Jesus sa så. “Er det ikke skrevet i loven deres: ‘Dere er guder?’ Så hvis dere kan kalle de som Han kalte gud, som Gud besøkte, hvordan kan dere fordømme Meg, sier, når Jeg sier Jeg er Guds Sønn?” Skjønner? Nå kommer vi inn i noe dypt. Følg nå med på dette når vi slår det fast.

192 Nå, her er de. Han er nå en Guds sønn, men han gjør en feil. Han vet han gjør feil. Husk nå, Adam ble ikke forført. Bibelen sier så. Første Timoteus 3. “Adam ble ikke forført, men kvinnen var den forførte, som falt i overtredelse.” Adam gikk med Eva fordi det var hans kone.

193 Samme som Kristus, ikke forført av satan, men gikk inn i døden med Bruden. Han gikk for å være med Bruden, slik at Han kunne gjenløse Menigheten.

194 Adam visste han hadde gjort feil, så han bare vandret ut med Eva. Skjønner? Men det var et lam tilveiebrakt for dem, slik at de ble gjenløst.

195 Og disse lammene i dag, som var forutkjent av Gud, og Gud har kalt, det finnes en Gjenløser. “Ingen kan komme til Meg uten at Min Far drar ham. Og alle de Faderen har gitt Meg vil komme til Meg.” Stemmer det? [Forsamlingen sier: “Amen”.—Red.] Så det er et tilveiebrakt Lam, fra verdens grunnleggelse, der deres navn ble satt i Livets Bok hos Lammet. Et Lam ble tilveiebrakt, for å lage en nådesvei for at hver enkelt av dem kunne gå i oppstandelsen, et tilveiebrakt Lam, Adams lam, nå, legg merke til, slik som Adam hadde et tilveiebrakt lam.

196 Nå, det er Menigheten i dag. Jeg mener ikke menigheten. Vet dere hva?

197 Jeg sier ikke dette for å være vanhellig, og jeg mener ikke å såre noens følelser. Jeg er ikke her for å gjøre det, slik jeg allerede har forklart selv. Jeg er her for å hjelpe, men hva jeg prøver å gjøre. . .

198 Vet dere hva? I virkeligheten er ikke disse menighetene menigheter. Det er bare én Menighet. Disse er losjer. Skjønner? De er losjer. Jeg har ikke noe. . . Det er helt i orden. Men jeg— jeg ønsker å bevise det for dere om et lite øyeblikk, at de bare er losjer. Du tilhører metodist-losjen, til presbyterianer-losjen, eller pinse-losjen, så langt som den går. Ja, sir. Skjønner? Losjer! Skjønner? Du kan ikke. . . Skjønner? Menigheter er faktisk talt losjer der folk med samme idé samler seg sammen.

199 Men Menigheten er Én. Og du kan ikke bli medlem av Menigheten. Du er født inn i Den. Og når du er født inn i Den, er du et medlem av Den.

200 Akkurat som familien min. Jeg har vært i Branhamfamilien i femtiture år. De har aldri spurt meg om å bli medlem av familien.

Hvorfor? Jeg trenger ikke bli medlem av familien. Jeg ble født en Branham.

201 Og du er født inn i Menigheten. Nå, disse andre er losjer. Har dere noen gang tenkt på det? [Forsamlingen sier: "Amen".—Red.] Ja, sir.

202 En dag jeg klippet plenen, og jeg tenkte på, vel, "Den store hellige katolske kirke", som de kaller den. Jeg gikk rundt på den måten og klippet plenen.

203 Og Noe stoppet meg, helt ubøyelig, sa: "Ikke kall den Det". Jeg kikket meg rundt. Jeg begynte å klippe plenen igjen. Igjen stoppet Den meg, sa: "Ikke kall dem Det". Sa: "De er en losje, som andre. De er ikke Menighet. Det er én Menighet". Skjønner? De er medlemmer av en losje, for du kan bli medlem av en losje. Men du kan ikke bli medlem av Menigheten. Menigheten, du er født inn i Den. Du blir et medlem av Den ved ny Fødsel, deretter et medlem av Familien, en broder eller søster i Den.

204 Nå, la meg bare lese for dere fra *The Emphatic Diaglott* her, noe fra Åpenbaringen 17,3, og Apokalypsen fra *The Emphatic Diaglott* her. Og bare følg med på dette, hvordan dette lyder, og hvor—hvor vakkert det bare samstemmer med det. Åpenbaringen 16,17. Ja vel. La oss nå lese her bare et øyeblikk. Lytt til dette, virkelig nøye, Åpenbaringen 17,3.

Og en av DE SJU Englene som hadde . . . SJU skålene kom og talte til meg, . . .

205 Jeg leser for dere, fra *The Lexicon*. "Som hadde . . ."

. . . "Kom, jeg vil vise deg DOMMEN over DEN STORE SKJØGEN, som sitter på mange vann;

206 Og vi vet alle at det er Vatikanet. Her har vi *Our Sunday Visitor* der, fra Den katolske kirke, som forteller oss nøyaktig hva den er. Skjønner?

207 Og dette svaret på det, sa: "Men vent et øyeblikk". Sa: "Det har vært alle slags navn", sa: "Som kunne bli seks hundre og sekstiseks".

Jeg sa: "Men vent et øyeblikk".

Sa: "Ditt navn blir kanskje seks hundre . . ."

208 "Men", sa jeg: "Jeg sitter ikke på syv fjell, og hersker over verden, da, skjønner du". Hm-hmh! Skjønner? Det er riktig. Skjønner?

209 [Broder Branham leser Åpenbaringen 17,1 fra *The Emphatic Diaglott*—Red.]

. . . vise deg DOMMEN over DEN STORE SKJØGEN, som sitter på mange vann;

210 *Vann*, Åpenbaringen 17,15, er "mengder og skarer av folk". Skjønner?

KONGENE på JORDEN drev hor med henne, og INNBYGGERNE på JORDEN har blitt drukne av . . . hennes HOREVIN.

211 Nå hva?

I Ånden bar han meg så ut i Ørkenen; . . .

212 *The Emphatic Diaglott* nå. Skjønner?

. . . og jeg så en kvinne sitte på et skarlagenrødt dyr som var fullt av gudsbespottelige navn, . . .

213 Nå, i King James står det: “Fullt av blasfemiske navn”. Bare et øyeblikk, og jeg skal finne det fram her, bare et øyeblikk. Åpenbaringen, det 3. Ja vel, her er det. Ja vel. Åpenbaringen, jeg mente 17, ikke 7; 17, lytt nå til det 3. verset.

Og i ånden bar han meg så ut i ørkenen. Og jeg så en kvinne sitte på et skarlagenrødt dyr som var fullt av gudsbespottelige navn, . . .

214 Det er slik den engelske gjengir det. Men den originale greske fra *The Diaglott* tyder det slik, i Åpenbaringen 17,3. Lytt.

Så førte han meg i ånden ut i ødemarken, og jeg så en Kvinne sitte på et skarlagen farget dyr—dyr, som var helt dekket med spottenavn, . . .

215 Det er stor forskjell fra “gudsbespottelige navn” til “spottenavn”. Hva er det? Og vi . . . Nå, hun var:

. . . MOR TIL SKJØGENE . . .

216 Vi vet det alle sammen. Men hva er det? [Noen sier: “Den romersk katolske kirke”.—Red.] Du trenger ikke være . . . Vel, det er riktig, det ville ta Den romersk katolske kirke. Men hun er “fullt av gudsbespottelige navn”, metodist, baptist, presbyterianer, lutheraner, alle kaller seg “Guds menigheter”. Blasfemiske navn! Stor forskjell mellom “gudsbespottelige navn” og “spottenavn”. Kaller seg selv “Guds Menighet”, og viser seg fram for verden; og kortselskaper, og drikking, og leven, og suppemiddager og alt annet, og alle slags moderne ting.

217 Det er bare én Menighet. Du er født inn i Den. Du kommer ikke inn Der før du er rensset i Lammets Blod og forseglet bort ved Den Hellige Ånd.

218 Hvilken forskjell mellom “blasfemi-navn” og “blasfemiske navn”. Skjønner dere? [Forsamlingen sier: “Amen”.—Red.]

219 Jeg fikk tak i det i morges da jeg leste her, videre nedover. Noe bare fortalte meg: “Gå inn på rommet ditt. Ta opp *The Diaglott*”.

220 Vel, det er bare lydighet. Det er alt. Gikk inn. Og jeg fant fram Åpenbaringen 17. Jeg tenkte: “Hvorfor vil Du at jeg skal lese dette?” Jeg begynte å lese. [Broder Branham knipser i fingeren—Red.] Så snart jeg kom fram til det: “Der er det”. Jeg tok en blyant og skrev det ned. Jeg sa: “Der er det”.

221 Nå, de maser om at jeg roper ut mot organisasjoner. Det er de blasfemiske navnene, som kaller seg: "Guds menigheter, og Kristi menigheter, og metodistmenigheter og kirker". Det er losjer, ikke menigheter.

222 Én Menighet, det er Herren Jesu Kristi Menighet. Og hva er Den? Jesu Kristi mystiske Legeme i virksomhet på jorden, som består av medlemmer fra hvilke som helst av disse organisasjonene, som ønsker å være et lem på Kristi Legeme. Du må bli født inn i Det, ikke blitt medlem av Det.

223 Og å bli medlem i det, de er blasfemiske navn, denne kvinnen. Denne kvinnen, hennes makt!

224 Og dere ser akkurat nå at de vil ta alle menneskene som har merkelige meninger om religion, og sende til Alaska. Dere har sett det. Alle våre merkelige trosoppfatninger.

225 Og hva er det? Rådet, Kirkenes Verdensråd og katolikkene har et stort oppstyr pågående i Vatikanet nå, der borte, der de prøver. Og alle disse biskopene og så videre, de prøver å komme til en avtale, for å bekjempe kommunismen. Verden kjemper imot kommunismen, og bare forener seg med katolisismen.

226 Det er akkurat som det er i dag. Her er vi, som jeg sa. Vi går. . . Vi er nesten konkurs. Vi låner, bruker penger nå, fra skattepenger som vil bli betalt fjorten år fra i dag. Det er så langt vi har kommet. Hvem har verdens penger? Den katolske kirke. Hvordan vil det bli lånt til De forente stater? For å opprettholde disse tobakk- og whiskyselskapene og slikt. Ja visst, de vil låne det fra dem. Når de gjør det selger de sin førstefødselsrett, rett ut til Den romersk katolske kirke. Vi slår oss sammen. Følg med på dette, helt klart, klarere enn å lese en avis. Her er det. Skjønner?

227 De er metodister, baptister, presbyterianere og så videre, kaller seg: "Guds Menighet". Katolsk og alle de greiene, dette er dyrets makt full av blasfemiske navn. Kaller dere: "Jeg er. . ." Jeg sa. . .

228 Jeg dro til sykehuset her for ikke lenge siden, skulle be for en person. Jeg sa: "Vi skal. . ." Det var moren min. Jeg sa: "Vi skal be for mor".

Og damen sa: "Trek for forhenget".

Jeg sa: "Er du ikke en kristen?"

Hun sa: "Vi er metodister".

229 Jeg sa: "Takk. Jeg trodde kanskje du var en troende". Jeg bare trakk forhenget rundt meg. Skjønner? Så, hvis du ikke er en kristen, er det annerledes. Skjønner?

230 Men: "Vi er metodister", det er blasfemi. Dyret, menigheter, kalt menigheter, de er ikke menigheter. La meg være sikker på at dette kommer på lydbåndet. Ja. De er ikke menigheter. De er losjer. Folk blir medlem av dem.

231 Men du kan ikke bli medlem av den levende Guds Menighet. Du er født inn i Den ved dåpen i Den Hellige Ånd. Og når du er døpt med Den Hellige Ånd, er disse dydene forseglest inn i deg ved Den Hellige Ånd, og derfor, “Den som er født av Gud synder ikke”. “Kan ikke.” Slik er det. Åh, du verden!

Vi kunne bare prate hele dagen, kunne vi ikke?

232 Menigheten er Kristi mystiske Legeme, født av Guds Pust. Åååh! Fikk du tak i det? [Forsamlingen sier: “Amen”.—Red.] Guds Menighet er født av Guds Pust. Gud blåste Pust inn i neseborene, åndelig, til Adam, og han ble en levende sjel. Visste du at pinsevekkelsen eller den sanne Pinsemenigheten er født av Guds Pust? [“Amen.”]

233 La meg lese noe for dere, bare et øyeblikk om dette. La meg se, bare et øyeblikk. Johannes, tror jeg, er det jeg skal til. Vi vil finne ut om Guds Menighet finnes eller ikke. Johannes, la meg se, jeg tror det er rundt 16, 19:20. Ja vel. Her tror jeg vi har det, akkurat her. Ja vel. La meg lese for dere, og se om Menigheten er født av Guds Pust eller ikke, slik Adam var i begynnelsen. Følg med.

Og kvelden samme dag, den første dagen i uken, var dørene lukket der disiplene var samlet. Det var fordi de fryktet jødene. Da kom Jesus og sto midt iblant dem og sa til dem: Fred være med dere!

Da han hadde sagt dette, viste han . . . dem sine hender og sin side. Hvor . . . Disiplene ble glade da de så Herren. Og Jesus . . .

Og igjen sa Jesus til dem: Fred være med dere! Som Faderen har utsendt meg, sender jeg . . . dere.

234 Følg med. Faderen som sendte Ham gikk i Ham. Og Jesus, når Han sender en disipler, går Han i ham. Den samme ene som sendte, Gud.

og da Han hadde sagt dette, åndet han på dem og sa . . . Ta imot Den Hellige Ånd!

235 Menighet, født av Guds Pust! Når denne skikkelsen har tatt form opp dit i rett skikk, ånder Guds Pust på dem: “Ta imot Den Hellige Ånd”, da er du en Guds sønn. Du kan bli medlem av hva enn du vil, men du er født inn i den levende Guds Menighet, født av Guds Pust. Gud åndet på dem og sa: “Ta imot”, puh, “Den Hellige Ånd”. Åh, du store! Slik er det.

236 Ikke: “Kom og bli medlem, sett navnet ditt der”. Og med suppemiddagene dine og alt som hører med det, du blir medlem av en losje. Du kan bli medlem av en metodistlosje, baptistlosje, presbyterianerlosje, katolikklosje eller en pinsevekkelseslosje, hva enn du ønsker å bli medlem av, men du blir medlem av en losje.

237 Men når du blir et Guds barn, blir du født av Guds Pust. Amen. Vi avslutter dette for en stund nå. Ja vel.

238 Guds Liv er da også i deg, sa Jesus. Bare et øyeblikk. Jesus sa: “Jeg er Vintreet. Dere er grenen”.

239 Hør nå her. Hva kranglet de med Jesus om? De kranglet med Jesus fordi Han var en Mann som gjorde Seg Selv til Gud. Han var Gud. Gud var i Kristus. Skjønner? Og Han sa til dem. Han sa: “Og ikke se på Meg. Det er ikke Meg. Det er Min Far, og Han bor i Meg”. Åh! Skjønner?

240 Nå, de så på den lille kroppen som ble født av Maria. Skjønner? Det var ikke Gud. Det var Guds Sønn, men Gud var i den Kroppen. Det var Gud. Han sa: “Hvis Jeg ikke gjør Min Fars gjerninger, så fordøm Meg. Men hvem av dere kan fordømme Meg for synd, vantro mot Ordet? Hvilket Ord har Gud talt som ikke har blitt oppfylt i Meg?” Synd er vantro. “Hvem av dere kan fordømme Meg for synd?” Synd er vantro. “Vis Meg. Hvis Jeg ikke gjør Min Fars gjerninger, så tro Meg ikke. Men hvis Jeg gjør gjerningene til Min . . . Selv om dere ikke kan tro Meg, tro gjerningene Jeg gjør, for de vitner.” Med andre ord: “Faderen er i Meg, vitner om Seg Selv”. Fordi: “Gud var i Kristus, og forlikte verden med Seg Selv”. Forstår dere? [Forsamlingen sier: “Amen”.—Red.]

241 Vel, nå, det samme Livet som er i Vintreet er også i grenen. Hvordan skal du bli medlem av Det? Det er umulig.

242 Jeg så et tre for ikke lenge siden i broder Sharrits hage i Arizona, det hadde ni ulike sitrusfrukter på seg. Hva var det? Det var et—det var et appelsintre, et navleappelsin. Men det hadde en—det hadde en—en sitron, en mandarin, en tangelo og en grapefrukt. Det hadde alle slag. Jeg stod, kikket på treet. Og jeg sa: “Broder Sharrit, mener du å fortelle meg at det treet er et appelsintre?”

Han sa: “Ja visst”.

243 Og jeg sa: “Vel, hvordan? Hvordan har det seg?” Jeg sa: “Jeg ser en grapefrukt *her*, og en mandarin *her*, tangelo *her*, og en sitron *her* og alle disse andre fruktene. Hvordan har det seg?”

Han sa: “Vel, du skjønner, de er podet inn”.

244 “Åh!” Sa jeg: “Vel, jeg ønsker å spørre deg om noe. Nå, du plukker denne grapefrukten og sitronen av. Så neste år, hva skjer da? Da kommer det en appelsin ut fra det”.

“Åh, nei.” Sa: “Det vil bringe fram en sitron på det. Skjønner?”

“Åh”, sa jeg: “Takk”. Skjønner?

Du kan ikke gjøre det. Du kan ikke bli medlem.

245 “Men”, sa han: “Hver gang det treet blir ett år eldre og produserer en ny gren, kommer den med appelsiner, hvis vintreet selv produserer grenen”.

²⁴⁶ Og hva vi har prøvd å gjøre er å bli tilsluttede medlemmer i Ham, og vi lever under kristendommens navn. Fordi, vi er, som det er vanlig å uttrykke det, vi er sitrusfruktene, den kristne Menighet.

²⁴⁷ Men når Vintreet Selv produserer en vinranke, vil det bli som den første Vinranken Den produserte. Hvis den første Vinranken Den produserte, de skrev Apostlenes Gjerninger etter Den; hvis Den noen gang produserer en ny en, vil Den skrive en apostlenes gjerninger etter Den. Riktig.

²⁴⁸ Så, dere blir bare medlemmer av losjer. Men når du er født ut av Vintreet. . . Har du en frukt. Det er riktig. Du har en frukt, men hva gjør du med den? “Du har en form for gudsfrykt, og forneker dens kraft.” Du forneker tegn. Du forneker under. Du forneker Den Hellige Ånd. Du forneker tungetale. Du forneker visjoner. Du forneker profetier. Du forneker helbredelse. Og likevel: “Tar deg selv et navn”. Ikke rart Den Hellige Ånd sa: “En makt, en gruppe med mennesker full av blasfemiske navn, ja visst, kaller seg: ‘Kristne’”. “Med en form for gudsfrykt, men forneker dens kraft. Fra slike skal du vende deg fra, for det er dette slaget som leder dåraktige kvinner som er nedtynget av mange slags lyster.”

²⁴⁹ Alle slags organisasjoner! Menigheten engasjerer seg så mye, med *denne* slags forening, og *den* slags forening. Hva med Jesu Kristi forening? Skjønner? Vi har alle disse andre tingene, og vi har tynget menigheten ned. Vel, slik er det.

Du kan aldri bli medlem av en Menighet.

²⁵⁰ Du blir medlem av en losje. Du er et medlem av en losje, av en gruppe mennesker, akkurat som en losje er. “Vi tror på *dette*. Vi har våre ordre. Vi har våre hemmeligheter og så videre”. Du gjør det samme, bare at du blir medlem av en såkalt menighet.

²⁵¹ Men du kan ikke bli medlem av Menigheten. Du ble medlem av losjen av medlemmer, men ikke en Menighet, for du er født inn i den Menigheten og Vintreet Selv.

²⁵² Nå, vent et øyeblikk. Følg med. Jeg vil avslutte etter en stund. Legg merke til det. Unnskyld meg. Jeg–jeg mente ikke å si det. Følg med. Hør her.

²⁵³ Hvis Gud smeltet denne Bruden sammen med den Ånden, så smelter Den individet sammen med den Ånden, ser dere, da blir du født inn i Riket. Og da er selve Livet som var i *denne* Menigheten, i *den* Menigheten, og *Den, Den, Den, Den*. Og selve Livet som var i skallet, Vintreet, Jesus er i medlemmet som Han har brakt fram. Glory! “Med de samme ting som Jeg gjør, de gjerninger Jeg gjør, skal dere gjøre også.” Der er det sanne medlemmet av Kristi Legeme, ingen slags navn festet til Det. Selve gjerningene til det individet beviser hvor han kommer fra. Livet hans vitner om hva han er.

254 “Hva slags medlem er du? Hvilket legeme tilhører du?” Kristi Legeme. “Vel, hvor ble du medlem av Det?” Jeg ble ikke det. Jeg ble født inn i Det. Skjønner? Jeg ble født inn i Det.

255 Du trenger ikke fortelle dem. De vet hva som har skjedd. “Du, hvordan kan du tenne et lys og sette en skjeppe over det?” Sa Han. Skjønner? Nei. Nei.

256 Når du er født inn i Guds Rike, da er det Livet, selve Livet som var i Jesus. Da er du interessert i sjeler. Da trenger du ikke bønnfalle folk om å komme til alteret. Du trenger ikke bønnfalle noen om å komme å søke med de som er ved alteret. Ja. Tingene bare flyter automatisk fordi Den er forseglet inne i deg. Du er en Guds enhet. Du er forseglet med Den Hellige Ånd.

Vet du nå hva “Den Hellige Ånd” betyr?

257 Det betyr ikke: “Jeg hoppet opp og ropte. Jeg hadde en underlig følelse”. Det er helt i orden. Jeg har hoppet opp og ropt og fått underlige følelser. “Jeg talte i tunger.” Jeg tror Den Hellige Ånd taler i tunger. Ja visst. “Jeg har tydet.” Ja, sir. Jeg tror på det også. Men det er ikke Det. Det er ikke det jeg snakker om. Det kan være en lekkasje her oppe et sted. Det kan være en lekkasje *her*, i din tålmodighet.

258 Om noen slår deg på den ene siden av ansiktet, vender du den andre til? Men du sier: “Den skitne hykleren!” Da har det dukket opp en lekkasje et sted. Vi bør la det være i fred. Ja vel. Men dere vet hva jeg mener.

259 Men når du blir forseglet inn i Kristi Legeme, da blir du Åndsfylt, og du blir en sønn av Gud.

260 Åh, jeg skulle ønske jeg bare hadde cirka ti minutter til å lese noe her. [Forsamlingen sier: “Kom igjen. Les det, broder”.—Red.] Men vil dere bære over med meg ti minutter til? [“Ja.”] Jeg ønsker å lese noe, bare et lite stykke. Nå, ærlig talt, bønnene blir ikke brent. Det kan jeg forsikre dere om, ser dere, hvis vi bare kan lese dette her i noen få minutter. Det er bare for bra til å gå glipp av. Jeg har bare et par ting her som jeg nettopp kom til å tenke på, som jeg ønsker å si.

261 La oss slå opp i Johannes Evangelium det 3. kapitlet, når vi snakker om Evig Liv. La oss bare finne ut hva Det sier her om dette Evige Liv problemet, Guds Liv. Nå, nå følg med her.

Det var en mann blant fariseerne som hette Nikodemus. Han var en av jødernes rådsherrer.

Denne mannen kom derfor til Jesus om natten og sa til ham: Rabbi, vi vet at du er en lærer kommet fra Gud . . . ingen kan gjøre disse tegnene . . . uten at Gud er med ham.

262 Nå, de, de jødiske domstolene, de forstod at Han var Guds Sønn. De visste det. Her var deres rådsherre rett her og sa til Ham: “Vi vet at Du er en Lærer som kommer fra Gud fordi selve

Guds Liv flyter gjennom Deg”. Skjønner? “Vi vet at Din lære ikke er av Deg Selv. Den er av Gud fordi Gud stadfester Den.” Skjønner? “Guds Liv flyter rett gjennom Deg.” Følg nå med.

Jesus svarte og sa til ham: Sannelig, . . . sier jeg deg: Den som ikke blir født på ny, kan ikke se Guds rike.

263 Åh, du verden! “Den som ikke blir medlem av menigheten min?” Åh! Ser dere hvordan de går utenom Den? Skjønner? Skjønner?

Jesus, Jesus svarte da: Sannelig, sannelig sier jeg deg: Den som ikke blir født av vann og . . . Ånd, kan ikke komme inn i Guds rike.

Det som er født av . . . kjødet, er kjød, og det som er født av . . . Ånden, er ånd.

Undre deg ikke over at jeg sier til deg: Du må bli født på ny.

Vinden blåser dit den vil, . . . Ser dere, rett tilbake igjen, ser dere, kommer tilbake, ser dere.

Vinden blåser dit den vil, . . . du kan ikke høre lyden av den . . . kan høre lyden av den, men du vet ikke hvor den kommer fra, og hvor den går hen. Slik er hver den . . . er født av Ånden.

Nikodemus svarte og sa til ham: Hvordan kan dette skje?

Jesus svarte og sa til ham: Er du lærer for Israel og vet ikke dette?

264 Se der, broder, en—en D.D., Ph.D., dobbel-L.D., ser dere, “Og forstår ikke dette?”

Sannelig, . . . sier jeg deg: Vi taler om det vi vet, og vitner om det vi har sett, og dere tar ikke imot vårt vitnesbyrd.

265 “Vi forstår disse tingene. Vi har sett dem. Vi kjenner Den, og dere tar ikke engang imot vårt vitnesbyrd.” Kirke-gjengere! Skjønner?

Når dere ikke tror når jeg har talt til dere om det jordiske, hvordan skal dere da tro hvis jeg taler til dere om . . . himmelske?

266 Lytt nå til dette her. Følg med.

Ingen har steget opp til himmelen, bortsett fra Han som kom ned fra himmelen, det er Menneskesønnen, som er i himmelen.

267 Se litt på dette.

268 Dere vet, en gang sa Han: “Hva mener dere om Kristus? Hvem Sin Sønn er Han?”

De sa: “Davids Sønn”.

269 Han sa: “Hvorfor sa da David i Ånden til Ham: ‘Herren sa til min Herre: “Sett Deg ved Min høyre hånd”’? Hvordan kunne Han være Hans Herre og Hans Sønn?” Ingen spurte Ham om noe annet.

270 I Åpenbaringen sa Han: “Jeg er Davids Rotskudd og Ætt”. Skjønner? “Jeg er Vintreet og Grenen. Jeg er begynnelsen. Jeg var før begynnelsen. Jeg var begynnelsen, og—og Jeg var også Hans Ætt.”

271 Nå, her sa Han: “Ingen har kommet ned fra Himmelen, bortsett fra Menneskesønnen som nå er i Himmelen”.

272 En gang spurte en dame meg et spørsmål. Jeg sa: “Svar på dette for meg”.

Sa: “Hvem ba Jesus til i Getsemanehagen?”

273 Jeg sa: “Hvem snakket Han om da Han sa: ‘Ingen har steget opp til Himmelen, bortsett fra Han som kom ned fra Himmelen, det er Menneskesønnen som er i...som nå er i Himmelen’? Hvem?”

274 Her er Han, står rett her på toppen av huset og snakker med Nikodemus og sa: “Jeg er i Himmelen”. Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Det er riktig”.—Red.] La oss la det være til i kveld. Hva sier dere? [“Amen”.] Det begynner å bli for sent. Åh, du! Dere kan grunne en liten stund over det i ettermiddag.

275 Hvordan kommer du inn i Menigheten? [Forsamlingen sier: “Født”.—Red.] Født. Ved hva? Guds Pust.

Pust på meg,
Pust på meg;
Den levende Guds Ånd,
Pust på meg.

276 Dette er min bønn: bare la Den Hellige Ånd puste. Åh, du! For, Guds Pust, hva er Det? Forseglet bort i Guds Rike, og vet at, da jeg først bekjente, jeg tror på Jesus Kristus. Ja.

Så, til min Tro, legger jeg til dyd, gudelig dyd.

Så til min dyd, legger jeg til kunnskap om Ordet.

277 Til min kunnskap, legger jeg til avholdenhet, selv-kontroll. Jeg liker det. “Mitt land det er om deg, kron min sjel med selv-kontroll, fra hav til glitrende hav.” Skjønner?

278 Tålmodighet. Åh, du! Prøvd. Vær ikke bekymret; satan vil telle dem for deg. Jeg klatrer oppover stigen nå. Skjønner? Jeg har lagt til dyd, kunnskap, avholdenhet, nå må jeg legge til tålmodighet. Jeg har fremdeles ikke Den Hellige Ånd.

279 Så etter at jeg har lagt til tålmodighet, legger jeg til gudsfrykt. Vet du hva det er? Lik Gud. Jeg legger til det. Oppfører meg ikke upassende. Lever som en kristen gentleman burde. Ikke la det være påtatt. Noe i meg, Guds kjærlighet, bare koker. Skjønner? Skjønner? Sier ikke: “Hm-hm-hm-hm, du store, jeg

kunne gjøre det, men kanskje jeg ikke bør”. Skjønner? Hmh-hm. Hmh-hm. Det er der, likevel.

²⁸⁰ Det er en Fødsel. Jeg ble født inn i *dette*, inn i *dette*, inn i *dette*, inn i *dette*, inn i *dette*, inn i *dette*, inn i *dette*. Og deretter kommer Guds kjærlighet, Kristus, ned og forseglar alt det inni meg for tjeneste. Skjønner?

²⁸¹ Så hva gjør Han når Han gir meg Den Hellige Ånd? Han setter deg ut på et atskilt sted for deg selv, merker deg. Skjønner? Du er en annerledes person da. Du er ikke av verden, noe mer. Skjønner? Du er iført andre klær. Du er kledd annerledes. Ikke disse klærne på utsiden. Nei, nei. Du trenger ikke være rar og underlig, og kragen snudd rundt, og en lang seremoni, liksom. Nei, nei. Du gjør ikke det. Du kler deg, fysisk, som dette. Det er den åndelige kledningen som teller. Bryllupskledningen har blitt tatt på deg. Hva er du?

²⁸² Slik som Jesus, se, Han ble overskygget, og Han ble forvandlet der foran dem, og Hans kledning skinte som solen. Der var Han, Jesus, Gud plasserte Sin Egen Sønn. Skjønner? Og så kom Moses fram. Så kom Elias fram. Og Peter sa: “Vet dere, det er—det er godt at vi er her”. Ser dere hvordan mennesker blir? Ja. Åh, det overnaturlige hadde skjedd! Sa: “La oss bygge tre tabernakler. La oss bygge en til Moses, og en til Elias og en til Deg”.

²⁸³ Og før han var ferdig med å snakke satte Gud bare en stopper for det, sa: “Dette er Min elskede Sønn. I alle disse tingene som Jeg krevde av Moses, og utla loven ved Moses; rettferdigheten ved profetene. Han har oppfylt alt sammen. Hør Ham. Jeg vil gå ut av bildet nå. Bare hør Ham. Bare hør Ham”. Åh, du! Så vakkert!

²⁸⁴ Så, når vi har møtt disse betingelsene, og blitt fulle av Guds dyder og Guds ting, da kommer Den Hellige Ånd ned og forseglar oss inn i Riket. Vær ikke bekymret. Alle vil vite at du har Den. Du trenger ikke si: “Vel, ære være Gud, jeg vet jeg har Den. Jeg talte i tunger. Ære være Gud, jeg vet jeg har Den. Jeg danset i Ånden en gang”. Du trenger ikke si ett ord om det. Alle vil vite at du har Den. Vær ikke bekymret. Ja. Den vil vitne for Seg Selv. Han vil la det bli kjent blant menneskene.

²⁸⁵ Gud velsigne dere. Så glad for å være her med dere i formiddag, ha denne stunden med fellesskap. Hør her, vår lille menighet er liten, og likevel har vi ikke nok plass til menneskene som kommer hit. Vi er ikke en organisasjon. Vi tror og har fellesskap med enhver organisasjon. Du kommer bare hit fordi du ønsker å komme. Og dere, vi elsker dere. Og vi ønsker enhver organisasjon, enhver person . . .

²⁸⁶ Jeg tror det er folk i alle organisasjonene som er kristne. De er brødre og søstre i Kristus.

²⁸⁷ Så, derfor har vi ingen betingelser, ingenting å bli medlem av, ikke noe å gjøre bortsett fra å være en kristen. Som E. Howard

Cadle pleide å si: “Vi har ingen lov utenom kjærlighet, ingen bok utenom Bibelen, ingen læresetning utenom Kristus”. Det er riktig. Kom og besøk oss. Vi er glade for det. Vi tror det Fulle Evangeliet, enhver tøddel av Ordet. Vi tror nøyaktig slik. Vi legger ikke én ting til Det, tar noe bort fra Det, legger noe organisasjonssgreier til Det. Vi lar Det bare være slik Det er. Det er alt. Og vi er alltid glade for å ta imot dere. Kom og vær sammen med oss når dere kan. Vi ber for de syke. Vi tror alt som Bibelen sier vi skal gjøre. Vi “glemmer våre svakheter, bak, og vi presser mot målet for det høye Kall”.

²⁸⁸ Nå, én ting til. Tillater dere at det blir sagt? Dagen før i går morges . . . Dere vil legge merke til på tavlen der ute, en visjon. Jeg hadde en visjon. Det var rundt klokken fem, som min kone bak der vet, eller seks. Jeg hadde våknet opp. Vi stod opp for å få barna klare til å gå på skolen.

²⁸⁹ Jeg får bare disse, nå og da. Og dere vet alle, hver og en av dere her, at de aldri slår feil. De, de er fullstendig fullkomne. Skjønner? De slår aldri feil.

²⁹⁰ Og jeg tenkte at jeg var den lykkeligste personen jeg noen gang hadde møtt. Jeg stod i solen, s-o-l-e-n, og—og forkynte Evangeliet for en stor, gigantisk forsamling.

²⁹¹ [Broder Branham tar en pause—Red.] Jeg ville bare se om det ble tatt opp på lydbånd.

²⁹² En—en stor, gigantisk forsamling, og de satt i en skog. Og stråler fra solen skinte ned på dem, bare *her* og *der*, mens de fikk Det, fikk Ordet.

²⁹³ Og som vanlig er jeg alltid for omstendelig, for sen, forkynner for lenge. Og jeg talte så lenge, at forsamlingen ble sultne på fysisk mat. Og de, noen av dem, ble trøtte. Så de bare reiste seg, gikk ut for å skaffe seg litt mat, begynte å gå ut.

Jeg sa: “Ikke gjør det. Ikke gjør det”.

²⁹⁴ Jeg hadde to høydepunkt jeg ønsket å komme til, jeg ønsket å komme til i talen min. Og Herren hadde gitt det til meg. Og enhver predikant vet når du virkelig vet at det er Gud som har gitt det til deg, du bare brenner etter å fortelle det til folket.

²⁹⁵ Og jeg bare forkynte, Charlie, så hardt jeg bare kunne forkynne, bare la det fram vet dere og sa: “Alle disse mektige tingene, *dette* som Gud gjør. Se på *dette*. Han skjelner hjertets tanker. Hva er Det? Ordet”. Og holdt på slik. Og, åh, jeg skulle ønske jeg kunne huske hva jeg sa og hva teksten min var. Jeg kan ikke komme på det. Skjønner? Men jeg bare talte i vei.

²⁹⁶ Og jeg så på meg selv gjøre det. Og så da jeg stod der, og kikket, og så på meg selv forkynne Det.

²⁹⁷ Og jeg bare forkynte i det vide og det brede. Og etter en stund reiste jeg meg opp, vet dere og jeg tenkte: “Ære være Gud!” Jeg sa: “Se på disse fantastiske tingene, og *dette, det!*”

298 Med ett la jeg merke til at folket begynte å oppføre seg som om de var fysisk sultne. Og da hadde de fått nok åndelig, derfor begynte de å gå bort. Og noen av dem . . . [Broder Branham gjesper—Red.] Begynte å gå bort.

Jeg tenkte: “Hva er i veien med alle sammen?”

299 Og—og jeg kikket, og her kom noen unge par gående ved siden av meg. Jeg tenkte . . . Jeg sa: “Bare et øyeblikk, venn! Bare et øyeblikk! Dere vil komme tilbake når kveldsskyggene faller”. Skjønner? Jeg sa: “Dere vil komme tilbake igjen. Men la meg gi dere dette første høydepunktet. Hvor kommer alle disse tingene fra, som jeg har vist dere? Hvor er de fra?” Jeg sa: “Her er de. De er i Guds Ord. De er SÅ SIER HERREN, Hans løfte. Fordi”, sa jeg: “Dere alle er mine vitner, bevitner dette, at mitt oppdrag er: ‘Stå med Ordet.’” Jeg sa: “Hva er i veien med dere alle sammen? Kan dere ikke forstå Ordet? Dere må forstå Det”.

300 Og noen av dem sa: “Jammen har jeg lyst på litt kjeks”, og i den duren.

301 Vel, jeg tenkte bare: “Vel, ære være Gud! Hvis de vil ha kjeks, la dem gå og få tak i dem”.

302 Så jeg—jeg snudde meg rundt. Jeg tenkte: “Åh, men, vet dere hva? Skyggene vil falle etter en stund, ganske straks”. Jeg sa: “Så, i kveld, når forsamlingen samler seg igjen, vil jeg gi dem høydepunktet, og fortelle dem at de tingene som de har sett meg gjøre er å finne i Guds Ord, ikke en eller annen mytisk bok eller en eller annen organisasjon. Det er å finne i Ordet. Skjønner? Hver minste del av det i Ordet, for jeg er utsendt til Det”.

303 Jeg tenkte: “Du vet, de vil alle sammen være tilbake i kveld, så her er hva jeg vil gjøre. Jeg vil lage en bakgrunn, en slags bakgrunn”. Dere vet slik jeg gjør det med disse menighetstidene og slikt, sier det jeg har sagt før. “Jeg vil gi det en bakgrunn, på Ordet, og deretter dette mektige, fantastiske høydepunktet.” Jeg sa: “Hvilken stund det vil bli! Priset være Gud!” Og jeg så meg selv bli virkelig liten og hørte: “Priset være Gud”. Jeg så meg selv forsvinne gradvis slik som *dette*. Og her var jeg, stående der.

304 Nå, her er tydningen av det. Skjønner? Det første jeg har gjort, de tingene som har blitt gjort, har vært mystiske for folket, de fleste av dem. Jeg mener ikke Full Gospel og Guds hellige, men jeg mener for folk flest. Og du skulle aldri se på verden, kosmos, som Guds Budskap. Når du går og du sier . . .

305 Som Boze sa: “Jeg har alltid . . .” Sa: “Jeg hadde en drøm, for mange år siden, om at Gud ville sende meg til Chicago og ryste Chicago til Guds ære”.

Jeg sa: “Joseph, Han har allerede gjort det”.

“Men”, sa han: “De har ikke blitt rystet siden Moody”.

306 Jeg sa: “Det? Jeg snakker om Menigheten. Det er kanonføde der ute. Det er bare jordens støv, den flokken som det kryr

av i gatene, sminkede Jesabeler og slikt”. Jeg sa: “Det er der ute. De store, gamle losjene og slikt vil smuldre og falle ned i gatene der”. Jeg sa: “Han snakker om Menigheten. Menigheten som har sett åpenbaringen av Jesus Kristus manifestert, og de gjenkjenner Det. Det er kanskje ikke femten fra Chicago. Det er kanskje ikke ti i denne generasjonen, ut fra hele byen Chicago, som kommer fram”.

³⁰⁷ Har du noen gang tenkt på det? “Som det var på Noahs tid, slik vil det bli i Menneskesønnens Komme, der åtte sjeler ble frelst.” Hm-hmh. Hvor mange kom ut av Sodoma? Ser dere hva jeg mener? Jeg tviler på at det var en håndfull. Skjønner?

³⁰⁸ Men Menigheten Selv har fått rystelsen. De har gjenkjent det. De kjente Ordet. De så Ordet da Det materialiserte Seg, og de grep Det. Nå, se på det et øyeblikk, nå.

³⁰⁹ Og dette første Budskapet, da de så Det, sluttet alle seg til Det og sa: “Åh, ære være Gud! Åh, hvis jeg kunne se *dette, det og hint*”. Og de går rett videre, på samme måte som de kom inn. Skjønner?

³¹⁰ Og nå tenker de: “Vel, jeg vet ikke. Hvor skulle du bli medlem? Hvis jeg ikke kommer til *dette*, vil det bli på *denne* måten. Og jeg vil bli sparket ut her borte, og jeg vil ikke ha noe *her*”. Brødre setter seg ned og sier: “Vel, hva skulle jeg gjøre hvis jeg. . .?” Se der? De vil ikke stanse lenge nok til å gjenkjenne at Det er Ordet som Gud lovet, som blir manifestert. Skjønner? Og de gikk bort.

³¹¹ Men, vær ikke bekymret, skyggene er nær for hånden, ser dere, når jeg går tilbake til misjonsfeltet.

³¹² Husker dere her om kvelden Budskapet som Han ga meg der tilbake da jeg anla hjørnesteinen? Helt nøyaktig. Sa: “Gjør arbeidet. . .” Sa: “Når du kommer ut av denne visjonen, les Andre Timoteus 4”. Dere vet, det ligger rett der i hjørnesteinen, for trettitre år siden.

³¹³ Stod: “Gjør en evangelists gjerning, og fullfør din tjeneste. For den tid kommer da de ikke vil tåle den sunne Lære, men etter sine egne lyster skal de ta seg lærere i mengdevis, etter som det klør i øret på dem. De skal vende seg fra eventyr. . . fra Sannheten til eventyr”. Dette har gått i oppfyllelse, nøyaktig ord for ord! [Tomt spor på lydbåndet—Red.]

³¹⁴ Men husk da, her om kvelden, da jeg ikke leste resten av det. De noen og trede årene som jeg har forkynt i dette tabernaklet, aldri noen gang har jeg gått lengre enn det, og jeg vet ikke hvorfor.

³¹⁵ Jeg har ofte undret, den dagen da Jesus tok opp Skriftrullen å begynte og lese, og leste halvparten av profetien og stoppet og sa. Der i Kapernaum sa Han: “Og i dag, er denne profetien oppfylt”.

Hvorfor leste Han ikke resten av det? Det har med Hans andre Komme å gjøre. Skjønner?

³¹⁶ Og der hadde jeg lest det uten å vite. Jeg plukket opp det, og der var det rett foran meg i Southern Pines, South Carolina. Den formiddagen da jeg stod der ute og snakket med Joseph Boze, mens jeg lente meg mot siden av en bil, grep jeg det. [Broder Branham knipser med fingeren—Red.] Paulus sa: “Jeg . . . Alle har vendt meg ryggen. Det er ingen som står med meg. Demas har forlatt meg; da han fikk kjærlighet til denne nåværende verden. Og jeg vil . . .” Hør her. “Og kobbersmeden har gjort meg mye ondt.”

³¹⁷ Se hva Demas må ha tenkt. “Vel, jeg har sett Paulus forkynne Evangeliet og helbrede de syke. Og her sitter han og lider selv og har en lege med seg, Lukas. Hele tiden reiser han og har en lege med seg, en mann som forkynner Guddommelig. Ja, jeg har sett ham slå en mann blind. Sa: ‘Herren refse deg, og du vil bli blind for en tid’. Og lot kobbersmeden jage ham ut av et møte. Jeg antar at han har mistet kraften sin til å slå mennesker blinde. Dessverre, han har mistet sin kraft til Guddommelig helbredelse. Gud har vendt Seg imot ham”.

³¹⁸ Jeg tror ikke Demas reiste ut i verden, for Demas var av en . . . Dere kjenner historien hans. Han var av en stor, rik familie. Og han ønsket å gå med resten av folkemengden.

³¹⁹ Men, Paulus, stakkars lille Paulus. Hva var det? Gud lar alltid en tjeneste bli på den måten, for så å krone den.

³²⁰ Han lot Jesus komme til et punkt. Se der. Da Han kunne reise opp de døde, da Han kunne gjøre alt Han ville; og lot en romersk soldat rive ut skjegg fra ansiktet Hans, og spytte i ansiktet Hans. [Broder Branham lager en spyttelyd—Red.] Slo Ham på . . . Puttet en fille rundt ansiktet Hans og sa: “Nå, Du vet, de forteller meg at Du er en Profet”. Alle sammen stod rundt med kjepper og slo Ham på hodet. [Broder Branham lager en slålyd.] Sa: “Fortell oss nå hvem som slo Deg”. Han visste hvem som slo Ham. Mh-hmh. Ja visst. Det gjorde Han. Skjønner? Men Hans tjeneste var i ferd med å bli kronet.

³²¹ Det kommer alltid til det punktet der det virker som det er virkelig, virkelig svakt, omtrent helt borte, da kroner Gud det.

Å Herre, la det skje. La det skje, Herre.

La oss bøye våre hoder.

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
Fordi Han først . . .

Tilbe Ham nå. Vi har hatt en tøff undervisning.

Og kjøpte min frelse
På Golgatas tre.

³²² La oss løfte opp våre hender til Ham nå.

Jeg . . .

Nå, vær i Ånden, ser dere: “Jeg elsker Ham”.

. . . jeg elsker Ham.
Fordi Han først elsket meg.
Og kjøpte min frelse
På Golgatas tre.

323 Nå, la oss reise oss opp, på våre føtter.

I vår lille avskjedssang, når vi synger det første verset, skal vi håndhilse på hverandre. Det andre verset, skal vi synge til Gud. Ja vel. Og deretter skal vi avslutte.

Nå, la oss synge.

Ta det Navnet Jesus med deg,
Barn av sorg og av smerte.
Det vil glede og trøst deg gi,
Ta det med overalt hvor du går.
Kjære Navn, Å hvor skjønt!
Jordens håp og Himmelens glede.
Kjære Navn, Å hvor skjønt!
Jordens håp . . . Himmelen.

324 Nå, husk dette, nå. Jeg vil be en liten broder, her (som jeg hadde i rommet for en liten stund siden; en—en kjær liten broder, en misjonær for Assemblies i villmarken her oppe; jeg glemmer hva han heter), jeg vil be ham om å avslutte i bønn med det samme vi har sunget dette neste verset: “Ta det Navnet Jesus med deg, som et skjold mot hver en snare; og når prøvelser samler seg rundt deg, bare hvisk det hellige Navnet i bønn”.

325 Følg med på at djevlene forsvinner da. Skjønner?

326 Nå, husk: “Ta det Navnet Jesus med deg, som et skjold mot hver en snare; og når prøvelser samler seg rundt deg, bare stopp og hvisk det hellige Navnet i bønn”. Følg med på hva som skjer. Ja vel. Alle sammen nå.

Ta det Navnet Jesus med deg,
Som et skjold mot hver en snare.
Når prøvelser rundt deg sa- . . . (Hva gjør du da?)
Bare hvisk det hellige Navnet i bønn.
Kjære Navn, (Kjære Navn), Å hvor skjønt! (Å hvor skjønt!)
Jordens håp og Himmelens glede;
Kjære . . . , (. . . ? . . . ser dere den lille jenta . . . ? . . .) Å hvor skjønt! (Kom hit, kjære.)
Jordens . . .

327 Mens dere står her: Sist gang jeg var i tabernaklet, her (Denne moren smiler stadig og peker på barnet.), gikk dette

barnet med skinner. Her er det, løper overalt her og leker søtt i dag. Er ikke det fint? Pris Herren. Nå, se på henne: Kjære, hopp ned og vis dem, der borte, hvordan du kan løpe rundt. Skjønner?

Åh, Kjære Navn, (Husk Nattverd i kveld, nå.) . . . hvor skjønt!

Jordens håp og Himmelens glede.

Kjære Navn, Å hvor skjønt!

Jordens håp og himmelens . . .

³²⁸ La oss nå bøye våre hoder. Og husk møtene i kveld, nå; og det er Nattverdskveld. Og dere husker alle det, dere, som er kristne, vi inviterer dere til å komme og ta Nattverd sammen med oss. Vi forventer en herlig stund.

³²⁹ Vår kjære pastor her, broder Neville, og . . . Hvor mange elsker broder Neville? Si: "Amen". [Forsamlingen sier: "Amen".—Red.] Lytt brødre, lytt til meg som deres . . . som en av pastorene her i tabernaklet: Stå sammen med broder Neville. Stå sammen med ham. Skjønner? Han er en Kristi tjener. Stå sammen med ham. Bibelen sier: "La oss samle oss sammen: og det mye mer etter som dere ser denne onde tiden nærmer seg". Kom til møter, kom; la oss bevege oss rett inn og stå rett ved vår pastors side. Skjønner? Stå rett med . . .

BLASFEMISKE NAVN NOR62-1104M
(Blasphemous Names)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk søndags formiddag den 4. november 1962 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbåndopptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2018 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org